

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

PIK XLVII. Ч. 5. Джерзі Сіті, Н. Дж., субота, 6-го січня 1940.

No. 5. Jersey City, N. J., Saturday, January 6, 1940.

VOL. XLIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТИ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: ВЕрген 4-1018. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

У. Н. СОЮЗОВІ, ЩО ОБЕЗПЕЧУЄ НАМ, ЧИ НАШИМ РОДИНАМ, ПЕВНУ ГРОШЕВУ ВИПЛАТУ, І ГАРАНТУЄ ТИМ МАТЕРІАЛЬНУ СТОРОНУ НАШОГО ІСНУВАННЯ. У. Н. СОЮЗОВІ, ЩО ЗАВЖДИ ДБАВ І ПРО ДУХОВУ СТОРОНУ КОЖНОГО З НАС, ПІДНИМАВ НАС ДО МОРАЛЬНИХ ВИСОТ І ЗАКЛИКАВ НАС ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛЬНОТІ, І ТАКИМ ЧИНОМ СТВОРИВ В АМЕРИЦІ ВЕЛИКУ, СВИДОМУ, ЖЕРТВОЛЮБНУ І ПАТРІОТИЧНУ СОЮЗОВУ РОДИНУ.

ОСЬ ТІЯ ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА РОДИНА В АМЕРИЦІ, ЯК І ВСІЯ НАША ІМІГРАЦІЯ, А ТАКОЖ РІДНОМУ КРАЄВІ ПЕРЕДАЄ З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ШИРИ ПОБАЖАННЯ

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В АМЕРИЦІ.

Р. КУПЧИНСЬКИЙ.

ДО ВИФЛЕЄМУ

За один стіл, за два,
Навіть за три столи
Сядьмо, панове громадо,
Бо треба більш, як коли!

Посідаймо і радьмо,
Як зустріти добу,
Що позове нас не нині, то завтра
На тяжку боротьбу.

Хоч і вийде зоря —
„Не мигтять по моему!“
І блукаєм, шукаєм доріг
До Вифлеєму...

Положим на столах
Не кулаки — серця!
Требаж, панове громадо,
В дечім дійти до кінця!

Требаж зібрати думки:
Не як здобути, а бути!
Багато з нас голосних,
А слуханих — не чути...

ВИСОТА ДЕРЖАВНОГО БУДЖЕТУ

ВАШИНГТОН. — У своїм зазиві до конгресу президент Рузвельт подав проєкт бюджету на наступний фінансовий рік, який починається 1 липня 1940, а кінчиться 30 червня 1941. На основі того проєкту виходить, що уряд задумує цього року поробити великі обмеження в державних видатках та вдержати недобір можливо в найменших границях. Всі видатки вноситимуть вісім і пів біліона доларів. Недобору начислено на близько два біліони доларів, але з тим застереженням, що конгрес наложити нові податки, які вноситимуть коло пів біліона. Минулорічний недобір вносив близько чотири біліони доларів. „Економічний блок“ у конгресі, який усе добивався зменшення державних видатків і зрівняння їх із приходами, назвав цей новий бюджет президента „ощадним“. Проте деякі групи, в тім фермерські, незадоволені, що президент обтяв видатки на ті потреби, які вони заступали. Голова сенатського фінансового комітету, Герісон, заявив, що він буде добиватися створення спеціального комітету для розгляду всіх фінансових розбіжностей у державнім бюджеті.

МУРФІ НАЗНАЧЕНИЙ НАЙВИЩИМ СУДДЕЮ.
ВАШИНГТОН. — Президент Рузвельт назначив на становище найвищого судді Френка Мурфія, теперішнього головного федерального прокуратора. Мурфі має всього 46 років і як на своє нове становище, досить молодий. Він є поступових поглядів. Це вже п'яте назначення президента на становище головного судді. Лише Джордж Вашингтон під тим оглядом перевищив Рузвельта, а три інші президенти, серед них Лінколн, під тим оглядом дорівняли Рузвельтові. Назначення Мурфія знайшло прихильний відгук серед сенаторів. Супроти цього є певне, що сенат те назначення затвердить. На місце Мурфія як головного прокуратора приїде Роберт Джексон.

АМБАСАДОР ЛОТІЕН ПРО ФЕДЕРАЦІЮ ЄВРОПИ.

ШКАГО. — Англійський амбасадор лорд Лотіен вголосив перед місцевим товариством заграничних справ промову, в якій сказав, що по закінченні війни Європа переорганізується на цілковито інших основах. Це буде федерація, в якій кожна держава втратить дещо з своїх прав на користь спільноти. Але щоб до цього прийшло, треба наперед doprowadити до перемоги демократичних держав над диктаторським. Бо тільки в федерації демократичних країв кожна нація може почуватись безпечно.

Лотіен також говорив, що по війні Англія сама не захоче нести тягару контролю над морями і буде настоювати, щоб інші демократичні держави поділили з нею цей обов'язок.

ПЛЯН ПОГЛИБИТИ РІКУ СВ. ЛАВРЕНТІЯ.

ВАШИНГТОН. — Федеральний уряд вислав до Канади комісію, на чолі з асистентом секретаря стейту, Берлом. Та комісія має відновити перервані переговори з канадськими властями в цілі поглиблення розділюючої Канаду від Америки ріки св. Лаврентія та в цілі побудування на тій ріці електростанції.

НЕДОБІР У НЮЙОРСЬКИМ СТЕЙТІ.

ОЛБАНІ. — Хоч у стейтій латісній сльдіні натиски, щоб на наступний рік зменшити стейтові податки, то до зменшення не прийде. Бо стейт наступного фінансового року не лише що не буде надвишки в приходах, але матиме недобір у висоті 10 мільйонів доларів.

КОМУНІСТИ СТРАШНІШІ ВІД НАЦІСТІВ.

НЮ ЙОРК. — Бюро публічної опінії, під дирекцією д-ра Гелона, перевело анкету над питанням, хто більше небезпечний для американського суспільного устрою: комуністи, чи нацисти. 70% відповіли, що комуністи більш небезпечні, а 30% сказали, що нацисти. Розпитувані люди також твердили, що комітет Даеса забагато уваги присвячує нацистам, а повинен би більше уваги присвячувати комуністам.

КОЛЯДУЙМО НА НАРОДНІ ПОТРЕБИ!

Не було в нас такого Різдва, щоб ми не колядували на Рідний Край. І не буде його цього року. У кожній свідомій українській громаді знайдеться певно гурт таких, що знатимуть, що Українська Нація є у війні, що вона бореться всіми засобами за своє свободне й державне життя. Американсько-українське громадянство було досі на фронті цієї боротьби України, щоправда, не з криком, але з широким серцем, з своєю політичною, моральною і фінансовою допомогою. І так повинні остатнє і надалі. Бо й далі Україна в ярмі й далі потребує нашої допомоги.

Нове лихо ліття зродило нові потреби. Є нові тисячі жертв союветської окупації. Це ті, що мусили покинути Рідну Землю, що скриваються на чужині. І є десятки тисяч наших людей у полоні. А крім цього зайшла негайна потреба заступити Рідну Землю у політичній акції в Америці й в Європі, на міжнародній арені, щоб там пригадувати світові справу незалежності і „свободи“ України.

Як бачимо, то велике завдання спало тепер на нас, українців і українок в Америці. І ми беремося сповиновати його гідно, розважко й об'єднано. Саме для цієї цілі скликаємо Всеукраїнський Національний Конгрес, щоб була в нас одна думка й один провід у допомозі визвольним змаганням України. Та все те є получене також і з великими грошовими витратами, які ми самі мусимо покривати у тому радісному перекоханні, що хоч тим допомагаємо рідній і такій дорогій нам Українській Справі. Ось тому підім усюди з Різдвяною Колядою, щоб зібрати жертви на згадані вище народні потреби, а зібрану коляду пересилаймо; як завжди так і тим разом, до „Об'єднання“ на таку адресу:

„OBYEDNANNYE,” P. O. Box 122, Church Street Annex, NEW YORK, N. Y.

Микола Матів-Мельник.

НА НЕБІ ДИВНА ЗНОВ ГОРИТЬ ЗОРЯ...

І так, як було тому тисяч літ,
На небі дивна знов горить зоря
І з тьми встает наново світлий миг
І дзвонять арфами поля й моря.

І знов питаються: чи справді йде
Той довгожданий серед згуків сурм?
Чи розбіє залізя він тверде
І виведе на проїз з тайг і тюрм?...

Давно зямав наш степ — не чуть пісень:
Одні в чужині, другі в тюрмах мруть —
Месіє! Возвісти нам ще раз день
І покори червону адську лють!...

І знов питаються: чи довго ждять,
Коли страждань страшних прийде фінал,
Коли, як дим, ізчезне вся вражда
І крик життя дев'ятий спинить вал?...

Потікли городи від пняних туч,
Німа від стиду плачється земля,
Мовчить Дніпро, оглухий серед круч,
Полоще ірод меч у крові немощей.

ЧЕРЕЗ „СВОБОДУ“ ДО СВОБОДИ!

ЧАСОПИС — ЦЕ НЕ ПАПІР. І НЕ НАЗВА. НАВІТЬ — НЕ ДРУКОВАНИЙ В НІМ СЛОВА. ЦЕ ІДЕЯ, ТОЙ ЖИВИЙ ДУХ, ЩО ТІЛО РВЕ ДО БОЮ ЗА — ПОСТУП, ЩАСТЯ, ВОЛЮ.

ОСЬ ТАК РОЗУМІЄ СВОЄ ЗАВДАННЯ „СВОБОДА“. І ВІРІТЬ, ЩО СТОІТЬ НА СТОРОЖІ ТОЇ ВЕЛИКОЇ ІДЕЇ, ЯКА МУСИТЬ ДОВЕСТИ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД ДО УКРАЇНСЬКОГО ВИФЛЕЄМУ.

У ТІЙ ВІРІ ВИТАЄМО УСІХ НАШИХ ЧИТАЧІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ З ЦЬОГОРІЧНИМ РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І БАЖАЄМО ІМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ“.

ВТЯГАЮТЬ СКАНДИНАВЦІВ У СВІТОВУ ВІЙНУ

ЛОНДОН. — Як у Лондоні так і в Парижі здають собі добре справу з того, що те, що діється в Фінляндії, може заважити на висліді світової війни. Аліанти побоюються, що Совети і Німеччина готові захопити воєнні бази Швеції, Норвегії й Данії, ніби у зв'язку з війною в Фінляндії, опираючись на тім, що згадані держави є на услугах аліантів і допомагають Фінляндії людьми і зброєю. У такому випадку булаб загрожена в першу чергу Англія і не моглаб контролювати Північного моря. І булаб відтята від тих сирівців, що їх одержує чи може одержувати із скандинавських країв. Ось це є ті головні причини, що заставляють пресу писати, що кожний день може принести навіть таку далекоюсяглу новину як та, що Норвегія, Швеція і Данія зістали втягнені в війну, а Франція й Англія виповили війну Советам.

„БОМБАРДУЮТЬ“ ЛЕНІНГРАД ЛЕТЮЧКАМИ.

ГЕЛЬСІНКІ. — Фінські летуни засинали Ленінград хмарою летючок, виготовлених московською мовою, в яких подані зізнання полонених союветських жовнів. Ті жовніри розповідають, як гарно фінські летуни обходяться, як їх годують, та як неправдиво їх інформовано в Советах про Фінляндію. При кінці взивають населення Советів змагати до того, щоб припинити війну, яка не має ніякого сенсу і несе тільки смерть союветським жовнірам, як це було досі.

НАДНЮТЬСЯ НА УСПИХИ В ПОВІТРІ.

ГЕЛЬСІНКІ. — Фінні є тої думки, що в скорому часі союветське командування зарядить великанський наступ у повітрі, звернений в першу чергу проти столиці Фінляндії. Станеться це тому, що на суші Совети мають тільки самі неповодження. Отже захочуть рятувати свій престиж бомбардуваннями фінських міст. Таке бомбардування відбувається і тепер, і то кожного дня. Бомбардують головню пристані. Та покищо союветським летунам не вдалося нанести дійсно поважної шкоди. Зате фінські летуни шкодять Советам найбільше тим, що нищать їхні комунікаційні шляхи, особливо ті, що їх лучать з Мурманськом і далекою північчю. Фінні зачинають також діставати щораз більше добровольців з різних країв, також і з Америки.

КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.

ГЕЛЬСІНКІ. — Фінляндія переживає цікаву подію. Накинений Советами „червоний уряд“ нічого не згадує про „колективізацію“, а зате „буржуазний“, себто теперішній, уряд заповідає, що підчас війни буде заведене колективне сільське господарство, коли йде про засіви і жнива. А це тому, що забрано до армії коні й трактори. Осталось їх так мало, що треба завести тимчасову колективізацію, щоб не потерпіла сільська господарка краю.

РЕКВИЗИЦІЯ УСІХ КОРАБЛІВ.

ЛОНДОН. — Бритійський уряд зареєструє всі кораблі в королівстві й у колоніях. Станеться це з днем 1. лютого. Власники кораблів будуть ними далі й мають вести бізнес як звичайно. Але підлягатимуть розпорядкам уряду щодо товарів, які перевозитимуть, і шляхів, якими мають плисти їхні кораблі.

ЖИДИ НАРКАЮТЬ НА ТЕРОР І ТОРТУРИ.

ЛОНДОН. — Через Париж доходить до Лондону оповідання жидів про положення жидів під нацистичною владою. Йде тут головню про долю жидів у давній Польщі. Жиди розповідають, що є випадки, де німецька влада казала „жида Цісмана живцем закопати“, де жидів публічно карають тілесно і „масово розстрілюють“. До Любліна, з якого створено жидівське гето, зігнано 65,000 жидів. Тисячі жидів ждуть у Перемішлі й інших пограничних союветсько-німецьких місцевостях на те, щоб дістати дозвіл на переселення до Советів.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошувач хоче мати своє оголошення.

Тел. "Свобода": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016.
4-0807.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

НІ ВІТРУ, НІ ХВИЛІ...

Святкуємо Різдво Христове на вільній американській землі серед такої волі, якій подібної нема сьогодні ніде в світі. Отже не є ми в неволі, бісурменський і не відчуваємо потреби благи вітру з України, щоб сушив наші сльози, заглушив кайдани і розвіяв нашу тугу. Не ждемо на таку вістку з України, чи там раду радять, як нас визволити. Але проте ждемо. І то на якунебудь вістку, „з нашої України". Від рідні, приятелів, знайомих, наших організацій чи нашої преси. Ждемо на різдвяну книжку, на різдвяний календар, на різдвяну відозву, на привіт з Рідного Краю, на якенебудь тепле слово, яким ми звикли обмінюватися з нагоди Різдва Христового. Але, як бачимо, так є, що... нема, нема ні вітру, ні хвилі із нашої України!

Та це не значить, щоб там у Рідний Краю за нас не пам'ятали. Навпаки, ми твердо переконані, що саме тепер вони найбільше за нас думають. Саме тепер їх думки звернені в сторону українців, що розкинені по цілому світі, а в першу чергу в сторону нашу, американсько-українську. Саме на нас вони там певно покладають надії, що ми тут раду радимо, як на „турка стати", як допомогти Україні. І хоч не доходить до нас їхні писемця чи поклики, ми переконані, що вони там певні, що ми тут за морем думатимемо на Різдво й про їхню неволю і їхні терпіння, та що, співаючи колядки, влітатимемо у цей спів таке, що й йому подібне благання: О, милий Боже України! Не дай пропасти у неволі нашим рідним, нащадкам тих вольних козаків, що так завзято Україну і Христову віру обороняли і за них життя віддавали.

Сумне, дуже сумне буде цього Різдво по всій Україні. А особливо сумом буде повита західно-українська земля, бо вона ще не звикла до безбожницької советської пропаганди, до насміхів з Христового Різдва. Та віримо, що саме Різдво зродить там нову протисовєтську силу. Саме сподіюся про те, що було, викличе всюди однаковий спротив, звернений проти сатани, що сидить у Москві. Саме Різдво Христове додасть віри в перемогу правди, в те, що Вифлеємська Зоря, яка світить високо, затемнить цілком певно ту, що її видигнули над Кремлем. Бо щодо цього нема ніякого сумніву. Ні в нас, ні в наших рідних в Україні. Усі ми однаково думаємо й однаково відчуваємо. І тут не треба ні вітру, ні хвилі, щоб це доносити. Ніякий советський кордон не зможе замкнути такої „почти", ось такої виміни наших думок і почувань. Бо всі ми українці, де ми не жили, відчуваємо в день Різдва Христового однаково, якщо тільки думаємо дійсно по українськи і дійсно по християнськи. Тому і всі ми, що однаково думаємо, також і однаково віруємо в перемогу української правди, але окуплену жертвами, нашими власними жертвами. Бо й у жертву приніс себе Той, що народився тому 1939 років.

РІЗДВЯНА КАЗКА

— Ох! мамочко, що це за Свят-Вечір буде, як нас тільки й засяде до столу — жалілась семилітня Галюся.

— Шож порадиш, доню; та-ж робить сьогодні, а дядько Іван з тіткою Олею вечерять у своїй бабусі — пояснила мати, пораючись біля печі.

— А чому їхня бабуся не приїде до них, так як кожного року — хмурилась дівчинка.

— Бабуся старенька, не зду-жає тепер, а цього року вся рідня в неї на вечері — заспокоювала свою одиначку пані Настасова.

— Так тоді й ми їдьмо туди — настоювала дівчинка.

— Ах! як же бо ти Галю. Свят-Вечір це родинне свято, а ми для них ніяка рідня. Дядько Іван, твій хрестний батько і найближчий сусід, бо займає другий поверх самого дому, що й ми замешкуємо. На світі багато дітей, що чулися щасливими, будучи на твоєму місці, а ти ще вередуєш. Потішає тим, що завтра буде тато, а на обід мама запросила багато гостей — сказала пані Настасова й поклати край дитячим лютантам.

Дитина заспокоїлась на часок. Вона мовчки поклати на стіл свічку, виняла з креденсу три накриття гарної порцеля-

ни й розложила так, як учила її переднішні мати. Описала ста-ді біля вікна, мов когось до-жидаючи. З небес сипався дрібенький крупний сніжок і стедив білим рясом о-пустілу дорогу. На згадку, що за-втра можна буде санкувати-сь, дитина радісно всміхну-лась.

— Може хто дітей своїх приведе в гості до нас — май-нуло крізь малу головку й з то-єю гадою побігла в кухню до матері.

— А дівчатка будуть за-втра, мамуню? — питала при-милюючись.

— А вжеж, що будуть; по-бачиш, як завтра буде весело й гамірно. Та ходім, дитино, вечеряти, на тата нема що ждати — зідхнула, згадавши, як тяжко на чужині збирати всю родину до Святої Вечері.

— Когож це ти сподіваєшся Галюшко? — всміхнулась пані Настасова, вгледівши третє накриття.

— Може хто прийде... Ма-мочка все говорить, що на світі багато бідних людей — відмовила дитина ніяковіючи.

Мати погладдила малу го-ловку, засвітила свічку на сто-лі й півголосом проказала традиційну молитву.

— Чи я можу просити чо-гось у Бозі? — спитала нараз дівчинка, підводячи на матір свої голубі оченята.

о. Юліян Дзерович.

МІСТЕРІЯ СВЯТОЇ НОЧІ

Вифлеєм — Вертеп — Різдво! Величні слова. Слова, що їх людство довго вичувало. Слова святої кожному християнинові. Вони — пробний ка-мінь нашої віри, вони символ віри в перемогу Правди для всіх, хто прагне її.

Годиться глибше, призаду-матися над подією — містерією Святої Ночі, глибоко розва-жити символ Різдва Христо-вого. Яка осяйна; вічна — сим-волика!

Тайною нашої віри є Різдво Христове і ми з найглибшою поборжністю, зі сердечною ра-дістю складаємо поклін і хва-лу Божій Дитині. Згадуємо жертву Сина Божого за нас і наші серця горять вірою й дя-кою. І також, коли в Різдвяну Ніч зазвучать мільйони вікон і по всій Рідній Землі загомо-нять радісні, могутні мелодії коляд — в наших серцях ро-сте й кріпиться віра в перемо-гу Божої Правди на світі й на Рідній Землі.

Месія був об'явлений ще в раї, говорили про Його при-хід пророки, тужили за Ним краді з поган — Сократ, Ци-церон, Вергілій, Гораций. Ви-жидали Його по римських в'язниць та каторгах тисячі й тисячі бездольних мучеників. Визирали Його мільйони, скр-вані кайданами насилья. І він прийшов, коли сповнився час. Коли „прийшла кончина лі-та"...

І нині, хто має вуха, щоб слухати, чує голоси тих і ві-ри усюди, де люди стражда-ють через неправду. Туги й віри, бо й у найважчі хвили-ни, хвилини нещастя цілих на-родів, не меркне у них зоря надії на ясне завтра. Підри-мують цю віру вибранці й му-ченики, щоб світліли й вказу-вали шлях незрячим.

У маленькій, гористій та вбогій країні, серед простого люду, зійшов Син Божий на землю, — „в стайні убогій, в нищії многій". І в наших землях справах подивляємо

не раз ласку Божу — власне в нищії многій давати почин ді великих діл. Ось і в наші дні Всевишній своєю ласкою засвітив смолоскип надії там, де ледво блимала свідомість Божої й людської Правди.

Господь у незабутній до-броті своїй осяяв світлом ла-ски найперше бідну хижку гір-ського чабана, курну хатину бідняка-простолудина. Дріб-на й убога ця хижина, та не сходить вона з людських очей та уст. Бож над нею, як над Вифлеємом, ясне Світло Правди.

Коли над Вифлеємом заясні-ла зоря й зазвучали янголь-ські арфи, небагато було між людьми таких, що цю зору побачили й янгольську музи-ку чули. Бо „люди сиділи в тіні смертній"... Як і сьогодні ще в тіні смертній сидять ті, що топчуть Божу Правду, як і ті, що коротають вік у тьмі невідомості й безпросвітності.

Волхви з далеких країн, ген відітали, де сходить сонце, йдуть до Христа з поклоном. Їх серце чує, що щось велич-не вище зоря над Вифлеє-мом. Чуять пісню янголів про славу Божу на небі і мир на землі людям доброї волі й спішать з поклоном Правді. Бо розуміють звідарі дуже мудрі, що правдива й вічна потуга не в силі меча, але в силі духа й Правди.

Вони зустрічають Ірода й звичають велику новину. Та він незрячий. Він вірить тіль-ки в насилья. Надіється зве-сти Правду зі світа бивства-ми невинних. Посилає своїх безбожних слуг до Вифлеєму, щоб убили новонароджене Дитя.

Даремна його злоба. Лю-бов, правда, віра й справедли-вість сильніші за злобу, на-сила й пострах.

Різдво святого яний день. Вістять нам краєні сні та яви-за Ним щасливий день гряде і зоря Правди у заграві.

НА РОЗСТАНІ З 1939 РОКОМ

Скінчився 1939 рік. Погас і розплився у вічності. Лишили-сь лиш спомини й наслідки тих подій, що зродились у ньому. Та вийде він в історію як один із найзапам'ятованіших. Хто зна, чи не усуне у тій свого супер-ника з 1914 року і сам не за-бере першого місця. Бо 1914 рік, хоч потряс світом до са-мих основ, хоч потягнув за со-бою біля 20 мільйонів жертв у людях, проте саму, так звану „європейську цивілізацію" він залишив непошкодженою.

Зате 1939 рік поставив Евро-пу, а з нею цілий світ і цілу цивілізацію й культуру — над берегом пропасти.

Немало потрясень, надій і розчарувань приніс той мину-лий рік і нам, українцям. Кіль-ка разів у ньому виходило для нас на хвилину сонце зза хмар і освічувало все довкру-жі, наче вказуючи нам, яке життя на тім світі могло би бути гарне. Та, показавши нам на хвилину красу цього світу, сонце знов ховалося за хмари, а перед нами появлялись во-кни, гієни і круки, що рвали наше тіло на кавалки з іще більшим завзяттям, ніж перед тим.

Згадати тільки про нашу „зірку", Карпатську Україну. Ще на початку того старого

року вона пишалася своїм життям. Немов мурашки мету-шилися по ній українці, дівста-ши нагоду по доволітній неволі творити власне у-країнське життя. Радісно дуна-ла українська пісня, сміливо всюди повівав жовто-блакит-ний прапор. Без страху пови-вав на своїй рідній землі наш національний прапор. По 20-літній перерві перший раз на тім клатку землі запанувала „українська правда"; перший раз українці дали волю своїм найкращим національним по-чуттям, не боячись, що я-кийсь чужинецький лайдак ви-лізе з кута й ті почуттям сплюговатиме, виставить їх на сміх, а навіть за них тяжко покарає.

Ми, українські діти, розси-пані по цілм світі, раділи життям цієї нашої „зірки" й помагали їй тим, чим могли. Ми знали, що жити нам у тій нашіїй маленькій державі ніко-ли не прийдемо. Але ми ті-шилися, що ось є така на світі кукушка, на якій панує та „українська правда", на якій свобідно процвітають ті ду-шевні, етичні й естетичні цін-ності, які кожний з нас носив і носить у своїм серці й збері-гає немов скарб перед заловом чужих хвиль. Життя нашої „зірки" було нашим власним життям. Віру то, як там на-ші брати ульняли придале-ні віками українські національ-ні пориви, давали їм нагоду свобідно реалізуватися у жит-ті, скидаючи водночас із себе прикрі почуття ніжності, що його викликає кожна неволя, й ми відкривалися укупі з ними, набирали більшої по-шани до себе самих, до свого минулого, до своєї раси.

Та недовго процвітала наша „зірка". Знову вулкан, — по-гасло сонце, і в потоках крові втилолось молоденке життя нашої маленької держави. Гунські орди, одіті в модер-ні зброю, наїхали цією весели-край і не лише задавили рід-ну владу, але почали винищу-вати всіх, у кого лише доба-чили іскру святого вогню.

Скільки ми терпіли, дивля-чись безрадно на цю трагедію! Ми переживали кожну невад-ку, кожний розстріл, наче ві-був спрямований на нас самих. Розпука і зневіра почала вди-ратись у наші покалічені се-рця. Але лиш на коротко. Бо героїська постава наших кар-патських лідерів, які дали та-ку подиву гідну відсіч насту-паючим розбійницьким ордам, миттю розвіяла в нас зневіру. На її місце прийшла крипка ві-ра, що нація, яка має в собі таких синів, яка горить такою любов'ю до своїх національних ідеалів, не може пропасти. Во-на може лише програти одну, дві битви. Але вона не може програти цілої війни. Остаточ-на перемога мусить бути по її боці.

Та ще не переболіли ми як-сь першою втратою, коли на європейським небосклоні знов розпалувалася буря. Цим разом німецькі війська вдарили в на-шого історичного ворога, Польщу, що в недовільний спосіб давила поверх сім мі-

ліонів наших братів. Факт, що Німеччина вдаряє в Польщу, якої режим, агресивні політич-ні цілі й гнет-ці меншин при-ніс погану славу в світовій публічній олімпі, не дозволя-є українцям тішитися з цього у-дачу так, як це вони робили серед інших обставин.

Бестактні нещадний наш гно-битель валився. Далася та тюрма, в якій було замурова-но чимало наших людей. А з тим виростала надія, що на руїнах цієї тюрми може про-явиться нове свободне життя, до якого чейже український нарід має таке саме право, як усі інші народи.

Але й тут сонце на коротко заблало і знов погасло. На місці одної тюрми миттю ви-росла друга, советська. „Ук-раїнська правда" не дістала на-годи запанувати. На місці польського важкого гнету прийшов московський, який з іще більшим цинізмом опло-тав наше святе національ-не пошання.

Проте і цей удар лиш на хвилину викликав у нас при-гноблення. Бо трагедія Поль-щі всім наглядно показала, що держава, побудована на гнеті, мусить соромно провалитись. Гнет викликає у власній нутрі держави розклад, що доконує її до упадку. Ми могли звідси тішитися, що Польща вали-лась, або ні. Наші почуття в тім випадку ні трошки не по-магали Польщі, ні не пошкоди-ли їй. Це Польща сама собі шкодила, власними руками ко-нала гріб під собою. А ми були лише посторонніми гля-дачами. Наші заваги, охлиж-й почуття мали стільки впливу на боротьбу Польщі з Німеч-чиною, що мають охлики гля-дачів десь на кулачну бороть-бу на арені.

У випадку Польщі діяли вищі закони. А одним із тих законів є це, що нарід, який давить інший нарід, витрачає на це давлення багато своєї власної енергії й у висліді по-падає в недугу, немц. Остаточ-но він попадає в зуби якогось третьому народові. Маючи на увазі цей неблаганий закон, українці з вірою в кращу бу-дущість дивляться на те, що діється нині довкруг них, зо-крема на своїх остихлих гноби-телів і наїзників. Тепер черга на Совети.

Що советська тюрма наро-дів у нутрі перебрала, це зна-ли здебільша всі українці. Ті їх знання в більшості було о-перте на теоретичних виводах і припущеннях. Тепер війна з фіннами, яких, як відомо, є-всього не цілих чотири міль-йона, потверджує ті припущен-ня. У дійсній змаганні Совети не-всили закрити своєї немочи ні словною пропагандою, ні кри-льовими парадми. Більше я-місць фінні відбивають у ге-роїський спосіб напади десяти-разів чисельнішої советської армії і завдають советським армії величезні втрати. А чужі знавці, що перебувають на фронті, однодушно стверджу-ють нездарність советської ар-мії, советського проводу, і по-над все огірчення вояка д-сного власного деспотичного режиму. Недавно газети при-

несли вістку, що советські по-лонені, яких фінська влада пе-ревозила в товарних вагонах, замордували свого власного старшину, щоб розраза-тися за минулі кривди.

Все це доказує, що неблаган-ний закон безпереречно пра-цює і в Советях, підпадаючи самі основи цієї деспотичної держави. Подібний російський деспотизм у 1917 році вже раз провалився до самих осно-в. Тепер, на наших очах він іде до ще ґрунтовнішого провалу. А тоді на руїнах усіх тюрм, які здвигнули наші гнобителі, зросте вільна українська со-борна держава.

В Америці ми зазнавали по-міркованого доброду, нарід-ні з іншими громадянами чо-го краю. Водночас ми раділи і боліли разом із нашими бра-тами в старім краю. Ми тіш-лись, коли вони тішилися, і сумували, коли вони сумували. Велика частина з нас страдала, помітти старому краєві у во-го боротьбі за волю. Стихія раднісного жертвування для Карпатської України була о-горнула нас, коли тій малень-кій українській державі треба-ло було помочи в її будуванні. Описав з болем серця ми да-ли жертвувати, щоб помочи ра-неним і втікачам. Помагали-сь також пропагандою, протеста-ми, телеграфами. З чистого са-мості ми можемо тепер ска-зати, що зробили те, що могли.

Правда, були і такі, що на-трагедії карпатських братів хо-тіли збивати свій особистий політичний капітал. Так бува-ло, що по кожній невдачі зі на-шми вилізали „критики", які-ж не жаль за втраченим ді-лом, тільки охота скориста-ти з даного положення застали-сь критикувати інших за невад-ли. Посилались обвинувачення в „чужоагентстві", „фашизмі", „диктатурі"; полілись кроко-дилські сльози над трупами карпатських лідерів.

В часі минулої світової вій-ни, а властиво зараз, як вона закінчилась, вороги наших визвольних змагань старали-сь представити нас перед кул-турним світом як „большеви-ків". У тому відношенні вони навіть досягнули були значні успіхи.

Нині вороги наших визволь-них змагань стараються пред-ставити перед світом, що на-ша справа це „німецька інтри-га", а наші провідники це „агенти Німеччини". Колись „большевиками" робили нас в першу чергу наші вороги. Своїм менше більше солідарно відбивали ці ворожі закиди. Нині гірше. Бо нині багато-го своїх ревних земляків стара-ються представити український визвольний рух та багаток-українських провідників, серед-них бунтівних начальних коман-дантів Української Армії, як „чужих агентів".

В останніх місяцях минуло-го року ця самогубна робота прибрала такі форми, що во-на левно знайде „почесне" мі-сце в нашій історії. Але, на-щастя, так є, що наш суспіль-ний організм має у собі на-стільки животної відповід-ності, що побороє ті шкідливі мі-кроби й нашому громадян-ському життю не дає замири-ти. В грудні відбувся конгрес „Об'єднання", на яким ухва-лено та започатковано підго-тову до Всеукраїнського Наці-онального Конгресу в Америці. Цей конгрес відбудеться вже 1940 року. Але його зерно по-сяяно ще старого, 1939 року; того року, який приніс нам українцям стільки потрясень, стільки хвилювань, радощів і смутку, надій і розчарувань. Багато оман розвіяв той старий рік. Водночас зробив ба-гато нових, зрілих висновків. У новий рік ми вступаємо тверді, мов криця, певні в на-шу перемогу.

ПРИЙШОВ ДНЕСЬ

В блакиті зорі розсівають
Якось інакше, як щодини.
На землі, вогнену до краю,
З небес мов янголи злітають.
До нього: Господа й дитини.

Бо Він родився вмі між нами
(В палаті? Хатах? У вартарасті?),
Бо Він прийшов, як брат до брата,
Щоб діл розпукти та нести
Не володіти над серцями.

Прийшов налити в душі віри
У правді світлі перемогу:
Щоб наші душі білі й сірі
На сталь і кремнь загартували
На нашу житеву дорогу...

О. Далекий.

В кожній українській ха-
тиночці, в кожній хатині
„СВОБОДА".

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

Астрономічна зима починається шойно 21. грудня, але для мене вона тоді кінчається. І хоч саме в тому часі припадають найлютіші морози, думаю, що від святої Анни день більшає, що незабаром святкуватимемо Різдво Того, про якого сказав св. Іван Христитель: „Сму подобаєт рости, мні же маліти“, — думка ця наповняє душу надією на ясніше, тепліше завтра.

Так колись поганські наші предки святкували при кінці року перемогу Дажбога над злощасним Чорнобогом і його страшною помічницею Мореною. Палили вогні по городах і полях, щоб пособити доброду богами в боротьбі з темними духами, що саме тоді збирали всі свої сили до перемоги над світлом.

А християнська Церква, немаче символ, у ті найтяжчі зимові дні поставила найкраще свято в році — Різдво Христове, свято дитини і батьків. Так, і батьків — бо шойно у Святий Вечір при ялинці і при найскромнішій навіть вечері відчуємо весь чар і тепло родинного вогнища. І в той вечір, більш як колинебудь, спують батьки мрії про своїх малих, що тепер ще безпечні під їх крилами — а завтра?

Так колись і Він безжурно спочивав у яслах під сторожким оком Матері й Опікуна. Багаті царі зі Сходу, мудрі дипломати прийшли до Нього з поклоном, щоб може задалегідь запевнити собі його прихильність у могутньому майбутньому. Але на боже Дитя уже наставав Ірод, бо де родиться велике-мале, там мусять бути Іроди, що не годні стерпіти попри свою силу іншої, хоч би вона і не від цього світу була.

А батьки при ялинці плетуть мрії про своїх найменших, тих, що радіють сьогодні з образами свечечок і зелені деревця. Яке їх майбутнє? Воно ще далеке — хто думав би тепер, що по Різдів'ї прийшла згодом Голгофта. Та й чи не була вона кінцевою перед-

мовою воскресення? побіди життя над смертю? Чи не міг Бог явитись на землі у всій Своїй величч зрілим уже Месією? Та ні, Він почав Своє діло спасення людства від малого дитини, бо кожне велике треба зачинати від найменшого. І треба пережити усе низьке людське, щоб дійти до високого-божого.

Та про життєву Голгофту своїх малих батько сьогодні не думає — вона ще далеко. Тільки жінка, ця споконвічна скорбна мати, серцем своїм розуміє, яка неперва, важка в теперішніх часах доля молодого покоління. Палкі мрії — і суворі дійсності; пориви вгору — і стягання вниз, ломання душі; шукання добра — і блукання в крутих обмани й перемоги насильства над правдою. Що побідить? „А вже ж добро, а вже ж правда! Та чи довго треба ще ждати? Скільки жертв треба ще принести до весняного воскресення? Миж сьогодні шойно при Різдів'ї.

Та ось старшенський хлопчик оглядає книжку, що достав її в різдвяному дарунку і навапонад читає:

„Хібаж не звісно вам, що

Закі зоря зійде рум'яна,
Найдужче все мороз смалить?
Та хоч застелить він віконце,
То це лиш знак, що скоро

Заблисне й землю отоплеть.

Хібаж не звісно вам, що як

Душу живу, заговорить

Хібаж не звісно вам, що

Досить було одної згадки

Про можливість волі, що би

Народний дух?..“)

Мати піднімає голову вгору. Ні, це вже не скорбна мати, що стоїть під хрестом на Голгофті — це мати Христа живого, новородженого, що

НА РІЖНІ ТЕМИ

ЯЛИНКА.

В списі різдвяних звичаїв у Карпатській Україні Гренджа-Донський виразно підчеркує, що наші люди в тій частині України не знають ніяких ялинок.

Нема теж згадки про ялинку в описі Різдва на Гуцульщині у відомій праці Володимира Шухевича.

Зате в своїх споминах про Різдво серед Січових Стрільців у Києві в 1918. році Дашкевич виразно згадує ялинку.

У наших сусідів на заході і на півночі ялинка є в загальнім уживанні. Однак, кажуть, і в них це не старий національний звичай, а заведений під впливом заграниці.

БОРІТЬБА ПРОТИ ЯЛИНКИ.

Міністр рільництва в грецькій кабінеті видав був у 1937. році пригадку грекам, що в 1936. році вийшов закон, що забороняє рубання смерек на ялинки.

Міністр пригадував при тому грекам, що цей закон ро-

схиляється над Ним у Вифлеємі і знає своє посланництво й Його тернисту дорогу і Його значіння для всього людства.

А хлопчина читає далі:

„Стяла нас доля, та не вбила

На дворі мороз тріскучий.

Небо визвідилося усіми зорями і місяць прояснив своє обличчя.

А десь далеко зі села лунає бадьора колядка:

Нова радість стала,

Яка не бувала,

В Вифліємі зоря ясна

Світу засіяла“.

Константина Малицька.

*) Іван Франко: Панські жарти.

зумний, бо в Греції є дуже мало смерек.

До того, додав він, вичай прикрашати ялинку на Різдво це не грецький звичай, дарма, що він називається атенським звичаєм; це, мовляв, звичай, привезений до Греції з німецького краю Баварії.

КУТЯ.

Питомо українським різдвяним звичаєм вважається варення куті.

У нинішніх часах мабуть ніде в світі куті на Різдво не варять. Та не все так було, бо в записках народних звичаїв у старій Англії подано, що давні англійці варили на Різдво страву з пшениці, яку звали „фрументи“. Американський письменник Вашингтон Ірвінг навіть згадує варення цієї страви в списі Різдва в своїм творі під заголовком „Скечбук“.

Ця англійська „кутя“ ріжнлася від української тим, що це була щось наче каша на молоці, а не на меді, як справжня українська кутя.

СМЕРТЬ СТАРИХ ЗВИЧАЇВ.

Як це так сталося, що пам'ять про цю англійську кутю, звану „фрументи“, загинула за сто літ так, що нині пересічний англійський американець не потрапить навіть пояснити цього слова?

Мабуть найбільший вплив на зникання таких звичаїв має так звана комерціалізація життя в Англії й Америці. Комерція — значить торгівля, а комерціалізація перемінювання всяких звичаїв і обичаїв так, щоб з цього були торговельні приходи. У різдвянім сезоні в Америці бачимо добре, як ця комерціалізація життя повертає життя в русло, корисні для торгівлі. Звичай, що не дають нагоди для зарібку, пропадають. Видно, що ця англійська кутя „фрументи“ не надалася для торговельного визиску й пропала.

Цікаво, чи жде така сама доля й українську кутю.

РІЗДВЯНІ ДАРУНКИ.

В Америці, як і в різних західно-європейських краях, комерціалізація Різдва проявляється найкраще в звичаю давання дарунків.

Як відомо, такого звичаю в Україні нема, принаймні наскільки йде про індивідуальні дарунки. Якщо коли які дарунки й роблять, то роблять їх для цілої родини, а не для кожної особи зокрема.

У родині, що придержується старих звичаїв, у краю, де приймається загальнозвичай індивідуальних подарунків, мусить бути з цього приводу багато непорозумінь між старим і молодим поколінням.

РІЗДВЯНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ.

На Різдво американські радіо підприємства влаштували Різдвяне поздоровлення з Вашингтону від дітей чужих дипломатів. У поздоровленні взяли участь 40 дітей, що представляють 32 краї. Кожна дитина говорила своєю рідною мовою. На світліні: при мікрофоні син мексиканського дипломата Фуентеса.

„СЕНТА КЛОЗ“.

З індивідуальним обдаруванням на Різдво зв'язана ціла легенда про „Сенту Клоз“, того добродушного старця, що старається зволити волю кожної дитини щодо різдвяних подарунків.

Малим дітям говорять, що як вони будуть добре поводитися, Сента Клоз принесе їм гарний дарунок на Різдво. Уявляють того святого, як візника, що їде санями, запряженими в рені, і розвозить подарунки: задержує свої рені на даху дому, влізає кошиком до мешкання й там наповняє дарунками панчохи, розвішені над вогнищем.

Звідки походить ця легенда, важко вгадати. Та звідки вона не походила, Сента Клоз став нині найпопулярнішим святом для дітей усього світу. Хоча він має видно християнські признаки, його приймають за свого й нехристияни.

ПРАВДА ПРО „СЕНТА КЛОЗ“.

Звісно, в такі річі, як те, що „Сента Клоз“ приїздить ренями на дах дому й наповняє власноручно дитячі панчохи, можуть вірити лише малі діти. Кожна дитина, що в таке повірила, мусить колись прийти до віку, в якому їй прийдеться з цєю вірою розстатися.

Деякі люди думають, що дітям дуже жаль розставатися з такою гарною легендою, і тому радять родичам взагалі такої віри в дітях не розбуджувати. Однак менше спостережливі люди кажуть, що підростаючій дитині не так важко покинути віру в легенду, як це старшим здається. Дозрі-

вання людини це взагалі ніщо інше, як повільне закидання інколи дуже гарних вірувань та приниження життя таким, яким воно справді є.

РОДИННЕ СВЯТО.

Діти, що привикли до американського способу святкування Різдва, часто чуються розчаровані, коли їм приходить святкувати Різдво на „староукраїнський“ спосіб, наприклад без особистих дарунків. Такі діти інколи не можуть зрозуміти, як це можливо святкувати Різдво так нецікаво й нудно.

Тимчасом серед американців, і то американців, що можуть піднести претенсії на високу культуру, бо серед американських письменників можна часто стрінути огірчення на американський спосіб святкування Різдва. Як сказав один письменник, американське Різдво це маюло більше як скормерціалізована язва. Чому, питається він, не пам'ятають люди того, що Різдво це передовсім свято родинне? Що Різдво це сезон родинного об'єднання?

І так воно йде: коли ми приймаємо інколи загальні американські звичаї, думаючи, що вони вищі, то зовсім не низько розвинені американці осуджують ці звичаї як нижчі, і немовби мимоходом призначують вищіми ті звичаї, які ми закидуємо як нижчі.

3 НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— i —

НОВОГО РОКУ

— : бажає своїм : —

ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО

АДВОКАТ

МИХАЙЛО ПІЗНАК

(MICHAEL PIZNAK)

51 CHAMBERS STREET, NEW YORK, N.Y.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

i

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

ЖЕЛАЄ

П. СТАСЮК

(Продовження зі сторони 2-гої)

школу, Христия чіплялась полів його пальта й плакала. Поливши її цю гарну книжку з образами та по відділі дядька Олеса вона стратила свій чар.

Миле зідхання заколисалось на пишних гілках святочно-прибраної ялинки й мало розлилось у слабо освітленій кімнаті.

Хоч Христинині батьки просили дядька Олеса провести літні ферії на їхньому хуторі, то одначе молодий чоловік відмовився від цієї гостини — продовжала Настасова.

Він був сиротою й лекціями заробляв на своє удержання, отже, щоб заробити трохи грошей на дальшу науку, прийняв через літо місце приватного вчителя в одному багатому домі. Та на Святий Вечір приїхав з хлопцями. Подарував їй гарний м'ячик і книжечку з казочками. Христия хвалилася своїм першим, трохи пиняним читанням і була його невідступною товаришкою.

На відіздні не плакала, як колись, тільки як дядько Олес підніс її, щоб на прощання поцілувати, вцепилась його за шийку й тихенько прошептала, що має привезти їй, як побачить в пошту. — А зате я дуже й дуже любийому тебе,

дядьку, шепнула на вухо.

Дядько либонь не дуже довіряв її словам, бо всімхнувся весело й обіцяв задоволити Христине бажання.

Минуло ще кілька Святих Вечерів і на кожних дядько Олес був гостем. Ніхто так не вмів весело забавляти найменших, як він; було тільки заморгає своїми чорними бровами, а всі дівчата так і котяться від сміху. А що за безліч казок він знав, а всі такі веселі. Було, й старші гості слухають.

Одного соняшного літа Христия підігнала вгору мов берізка, що пересидили її на добрий ґрунт.

— А тобі що сталося, дівчино? — сміялась її мати.

— Я з приданим не вспію впоратись, як ти так почнеш рости. В що вдягнешся, а все мале — скарижилась батькові, що підсміявся під вусом. Ось і поїхали вони на купно в те велике місто, що хлопці ходили до школи. Христия раділа, що побачить братів і дядька Олеса. Останній не знав, як гостити їх у своїй скромній кімнаті. Завдяки йому Христия оглянула найгарніші будівлі та історичні місця старинного міста. Тільки одне вразило дівчину. Як скорочували собі дорогу через міський парк, дядько Олес звів розмову на їхнє знайомство й

просив, щоб вона на будуче не звала його дядьком. Христия мовчки звела на нього свої зчудовані очі. — Прямо клич мене Олесем, так як своїх братів — пояснив, ніяковіючи чогось.

— Боїться, щоб хто з товаришів не дразнився з ним — подумала дівчина й обіцяла пам'ятати про його прохання. Та з дядьком Олесем сталась якась нудеся. (Вона в душі все називала його так).

Як Христия хотіла обняти його на двірці, він відсунувся й легко здержав її руки. Цього було досить, щоб у Христі не затремтіла з жалю борідка й слізи, мов рання роса, заблестіли в її очах. Шастя, що на двірці була велика метушня й ніхто цього не замітив — сказала пані Настасова, зупинившись на часок.

— Хлопці всі такі; тато такий не любить, щоб його цілувати при чужих — завважила шепотом Галія й похланцем оглянулася, мов лякалась, щоб який мужчина не підслухав її.

— Ти правду кажеш, моя Галочко — всімхнулася мати, продовжуючи.

— Христия зразу погнівалася на дядька Олеса, сказала собі, що не тільки не буде з ним говорити ніколи, але навіть не гляне на нього. Та як прийшов лист, перший лист, адре-

сований на її ім'я, вона зраділа й подобріла трохи. Але на листа не відписувала, хоч він і просив її кілька слів. Однак тинив за неї, бо як приїхав до них на свято, то привіз пуделко шоколаду і фляшечку дорогих перфум.

Христия поводитися з ним так, якби вперше його бачила й кликала по назвищі, як незнайомого гостя. Ну, і на цьому казочку про дядька Олеса треба закінчити — сказала Настасова, не знаючи як передати дитині другу частину свого оповідання.

— Алеж мамочко, кожда казочка має закінчення, а ти не хочеш продовжати. Саме тепер я хочу знати, що сталося з дядьком Олесем, з Христією лебеділа дитина, притудуючись до матері.

— Пан Олес кінчив тоді науку й не мав часу довго думати про свою малу приятельку, а Христия, так точнісінько як ти, коли щось не йде по твоєму.

— Дулася — підхопила Галія, насупившись бровинята.

— Як вгадала? — сміялась мати, колишучи в долонях ясну головку своєї доні.

— Ніхто з них не знав, що розстаються на довгий час — почала півголосом Настасова.

— Літом вибухла війна й усіх молодих мужчик покликано до військової служби, а з

ними пана Олеса та обидвох Христиних братів. Ніхто не знав, що з ними сталося, бо листів, ані вісток не було жадних. Маширували військово-відділи, курились безборонні села, а земля, мов дика звірюка, здригалася й глухо стогнала гарматними кулями.

Христия молилася за них, що страждали надією на Боже милосердя й йшли на певну загибель. Мовчанка, як горда пані, перейшла кімнату й біля порога розлилась туманом.

— Старший Христин брат, Мирон, пропав у високіх горах, а молодшого, хорого на тиф, приколосала біла паня на рідних степах кілька миль від батьківського хутора. — Спинилася й очима, як осіннім заплаканим небом, на свою донечку глянула.

— А дядько Олес, мамочко? Чи його також забрала до себе та добра біла паня?

— спитала дитина.

— Ні, голубочко, як ворожа сила розбила останки наших військ, що боролись у запалі, він вернувся до Христі. Приїхав їй у дарунок гарний перстенець, що колись іще перед війною купив його для неї.

— До других свят ти в моїй хаті господарюєш будеш, — жартував, підморгуючи.

— Пожди, хай я тільки біля

моєї школи догідніше помешкання знайду — й майбутнє як срібну пряжу павутиння снував по зелених гілках скромної ялинки.

— Тепер такі непервні часи — шепнула сумно-дівчина.

— Хоч живий, хоч мертвий, а на кутю, голубочко, прийди — й обкрутив дівчиною, аж вихор у хаті став.

Як мрачний досвіток лягав на інзем обліплених липи, й білим серпанком обтудовував тайні стежки, він тихцем, мов сірий кіт, віддалявся з хутора. Пішов і більше не вернувся — насилу вишпентала Настасова.

— Геть пізніше довідалася, що його розстріляли: не міг кривдити дитячих душ і вчив їй тільки самої правди — добавила й у задумі, мов у блуднім лісі, потонула.

Хтось легко застукав до кухонних дверей, а Галія, мов пташка, порхнула з маминих колін.

— Дядько Іван! тітка Оля радувалася, надіючись різдвяного дарунку.

Настасова похланцем втерла очі й піднялася, щоб запросити сусідів у хату. Нараз дригнулась і подалася назад. На протилежній стіні, мов відбитою фареском, красувалась постать молодого мужчини. — Олес, Олес... повторила беззвучно й безсила зсунулась

долів. Хтось луснув ненароком дверми, засміявся весело й привид зник.

Подивись, мамочко, яку ляло дав мені дядько Іван — хвалилась дитина, потриваючи Настасову за плече. Що це ти, мамо, здригалася? — сміялась дівчинка.

— Глянь, яке в неї кучеряве волосся, а яку гарну суконку має. — І раптом, мовби кого шукаючи, повила очима по кімнаті. — А де пан, мамочко? — спиталася, спиняючись очима на стійчому білі протилежній стіні фотелі.

— Який Іван, голубко? — пануючи над своїм голосом, дригувалась Настасова.

— Та цей, що вечеряє з нами, а описав слухав твоєї казки — пояснила дитина, дивуючись, що мама могла проочити такого високого гостя.

— Я хотіла показати йому свою ляло. Ох! чому ти не затримала його? — жалілась дівчинка.

— Він завтра прийде, дитинко — насилу вишпентала жінка.

— Він тебе дурив, мамочко, він прийде аж на другий Святий Вечір — хмурилась дитина.

— А до того часу ляла може збитися.

Настасова мовчки тудила свою доню й обганяла від душок, мов від настирливих комарів. Всеволода Метелика

САВТ ПЛЕЙНФІЛД,
Н. ДЖ.
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— бажає —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
ВСІМ СВОІМ ЧЛЕНАМ
І ПРИХИЛЬНИКАМ
УРЯД ВІД. 312. У. Н. С.
В САВТ ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ.
ПЕТРО ДИБАНЛО, прес.
ВАСИЛЬ ХМІЛЬ, секр.

УРЯД БРАТСТВА
СВ. АРХИСТР. МИХАЙЛА,
від. 350. У. Н. Союзу,
в Стемфорд, Кон.
— бажає —
ВСІМ СВОІМ ЧЛЕНАМ
І ЧЛЕНКИНЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ВАСИЛЬ КАРИЯ, голова.
ВАСИЛЬ БЛАНКУ, касієр.
ІЛЬКО МИХАЙЛИШИН, секр.

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
ПАНИ К. ДОРОШ І СИНІВ
У САВТ ПЛЕЙНФІЛД,
Ню Джерзі,
— бажає —
своїм покупцям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

YOUNGSTOWN, OHIO
УСІМ КЛЮБОВЦЯМ І УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНАМ ВЗАГАЛІ
— бажає —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО 1940. РОКУ
КРАТКОГО УСПІХУ ТА ЗГОДИ.
ЗА УРЯД
УКР. АМЕРИК. ПОЛІТИЧНОГО КЛЮБУ В ЙОНГСТАВН, О.
ІВАН ДУБАС, прес.; ОСИП ВЕНГЖИН І ТЕОДОР
БОЙКО, секретарі; ІВАН МИГАЛЬ, касієр.

З ХРИСТОВИМ РІЗДВОМ І НОВИМ РОКОМ
ЩИРІ ЖЕЛАННЯ ВСІМ ЗЕМЛЯКАМ
— : пересилає : —
МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
N. E. CORNER FRANKLIN AND BROWN STREETS,
PHILADELPHIA, PA.

СВЯТОЧНЕ ПОЖЕЛАННЯ
І знову рік проминув. Як і коли, не знати.
І знову нам доводиться Різдво святкувати.
Знову радість та веселість серця наповнює
і пісня „Христос Родився“ вікє кругом лунає.
І я радий, друзі мої, що вдалось дідкати
Мені знову „Веселих Свят“ всім Вам пожелати.
Отже жінку я Вам, любі, всего, що найкраще,
Щастя, добра, веселости, здоровля назвише,
Добробуту у Вашій хаті та згоди в родині,
І дідкати всім Вам разом ще за рік від нині
Знову при столі засісти, кутюю дилитись,
Колядувати весело, много літ в шастю прожити.
Чого для всіх Вас жєлає Радіо Програми заповідач
І управитель Базару Сурма
Вдячний всім
М. СУРМАЧ
325 1ST 14. ST., NEW YORK, N. Y.

ХІРОПРАКТИЧНЕ БЮРО
— жєлає : —
ВСІМ СВОІМ ПАЦІЄНТАМ І ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СІЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
За останніх 15 років його клієнтами багатьох хорих жінок
і чоловіків відновили своє здоровля. Коли Ваш щось докучає,
то зверніться до нас, а знайдемо причину поразу в українській нові.
Можете також писати до ХІРОПРАКТИЧНОГО БЮРА:
195 — 2nd AVE. (піл 12. St.), NEW YORK, N. Y.
Години: 10 — 8 вечір. В неділю, 10 — 1. пополуночі.

РОДИНА ІВАН ДУБАСА
І ЙОНГСТАВН, Огайо,
— жєлає : —
своїм односельчанам
з великою правдою
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО
РОКУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— жєлає : —
MEAT MARKET
and GROCERY
McGraw and SPRINGWELLS,
EDWARD REZNAK, Prop.
DETROIT, MICHIGAN.
EDWARD REZNAK, Prop.

Всьому українському Громад-
ству і всім своїм Покупцям
місцевим і позамісцевим
— жєлає : —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ІЛЛЯ ГУРИН І СИН
Упр. Салон і Ресторан
Tel.: B. L. 7087.
871 Grant St., Akron, O.

NORTHAMPTON, PA.
Усім моїм костюмерам і членам
Тов. Українських Січових
Стріляю, від. 44, і урядникам,
усім моїм приятелям, балачкам
і далішнім, і всьому україн-
ському Народові
— жєлає : —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ.
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Христос Раждається!
ЛУКА ДЕМЧУК
ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО
В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ.

СТОРОЖ УПАВ У РІКУ
Ганс Мехалд, 50-літній сто-
рож на кораблі „Метеор“, що
стоїть тепер привязаний до
причалу на Морис Стріт у
Джерзі Сіті, упав на Новий
Рік коло 3. години рано в рі-
ку Гудзон. Другий сторож ко-
рабля вівзав поліцію. Поліція
знайшла Мехалда, як він до-
буваючи останків сил, щоби
вдержати голову над водою,
тримався стовпа причалу. Йо-
го добуто з води, але він ско-
ро помер від перестуди.

НОВИЙ СПОСІБ НА БОРІТЬБУ
ПРОТИ ЗАПАЛЕННЯ
Д-р Волтер Гобел, лікар
шпиталю „Ракефелерівського
Інституту для Медичного Роз-
сліду“, помістив у місячнику
„Сайєнс“ статтю про знайде-
ний ним новий спосіб бороть-
би проти запалення легенів
при допомозі ліку, зложеного з
протейні і цукрових кислот.
Його досвід з лікуванням
звірят дає добрі висліди.

НІМЕЧЧИНА І ВОЄННА
ЕКОНОМІЯ
БЕРЛІН. — Німеччина доб-
ре розуміє, що війна вирі-
шиться таки на економічному
фронті. Тому і покликало до
життя „економічний генераль-
ний штаб“, на чолі якого ста-
нув маршал Герінг. Членами є
військові й цивільні економіч-
ні знавці. Штаб має виробити
економічний план на довгу
мету, рахуючися з тим, що
війна може затягнутись довгі
роки. Має бути встановлена
тісна співпраця між проду-
центами і консументами.

АРЕШТУЮТЬ СВЯЩЕНИКІВ
РИМ. — Ватикан викazuje
довгу листу священників, аре-
штованих чи інтернованих на-
цистами в Чехії і Моравії. Є їх
до 200.

ЧЕРГОВА ПОСИЛКА ФІНАМ
НЮ ЙОРК. — Комітет помо-
чи фінансам, під головуванням
Герберта Гувера, вислав тепер
чергову посилку на руки фін-
ського уряду у висоті сто ти-
сяч доларів. Це вже четверта
того роду посилка.

УСІ МУСЯТЬ ВЕСТИ ТРУДЯЩЕ
ЖИТТЯ

МАДРИД. — Орган еспан-
ських націоналістів пригадає
багатий клясі, що кожна лі-
дина в Еспанії мусить тепер
вести корисне й трудяще жит-
тя. Минули часи, коли вища
кляса займалася скандалами і
вела гуляще життя. Часотис
пригадає, що Еспанія була
давніше нападницькою і на
промисловім полі, саме через
тих багатири, які дбали тіль-
ки про зиски і для яких Еспа-
нія була тільки „колонією“.

ДЕЗЕРТИР ПОЗИВАЄ УРЯД

Гровер Бергдол, відомий з
того, що утік був з Америки
перед бранкою під час світової
війни, пізав федеральний у-
ряд за зворот свого маєтку,
сфокфисованого від нього як
від дезертира. Як каже позов,
маєток цей варт тепер \$344,831.

НА НАРОДНІ ПОТРЕБИ

АСТОРІЯ, П. Я.
„Колла“
Гром. Микола Білик переслав від
себе через Обєднання \$5 як „коляду“
на такі народні цілі: \$3 на збігів,
яким опікується Український Черво-
ний Хрест у Женєві, та \$2 на школу
в Маджапах.

РАДІОВІ ПРОГРАМИ
ДВІ РІЗДВЯНІ РАДІО ПРОГРАМИ
СУРМИ:
В суботу, 6. Січня, на українській
Святий Вечір, Базар Сурма буде на-
давати дві радіопрограми: від години
4. до 4:30 і від години 5. до 5:30 по-
полуночі. Станція W.B.N.X. (1350 Кс.,
поближена до сили 5 тисяч Вт.).

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
СВЯТОЧНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

ІРО ДЯКУЄМО нашим
Вп. Землякам за піддер-
ження нашої праплні —
й бажаємо Вам

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
The Perfect Laundry Co.
„Дім знаменитого прання і сухого чищення“.
51-57 McWHORTER STREET, NEWARK, N. J.
Telephone: MARKET 2-4193.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— жєлає : —
ВСІМ КОСТУМЕРАМ
МИХАЙЛО ТУРАНСЬКИЙ
Фабрикант Футер
350 Seventh Avenue,
New York City
Lackawana 4-0973

ЖІНКА В ВОЄННІЙ СЛУЖБІ.
Відділ жінок, що мають бути шоферками військових тягарових возів та амбу-
лансів. На світлині: перегляд відділу команданткою, панєю Г. М. Кул.

ЗАМІСЦЬ СВЯТОЧНИХ БАЖАНЬ
Джерзі Сіті, Н. Дж. — Зло-
жили в головній канцелярії У.
Н. Союзу і „Свободи“ на полі-
тично-інформаційну акцію в
Амерії замість висилки свя-
точних бажань отсі: Р. Слобо-
дан, М. Мурашко, Д. Галичин,
д-р Л. Машута, О. Ревюк то
\$10; С. Шуменко \$5; Е. Ляхо-
вич \$4; О. Стєтєвич, Е. Пар-
ницький, М. Близак по \$2;
С. Гладкий, Т. Гіль, С. Шимон,
панна О. Онуфрїв, пані М. Гер-
ман, Д. Кравець, В. Кушнір,
І. Матованець, С. Туренчак по
\$1. Пані Анна Туренчак зложи-
ла \$5 на українських збігів.

ДМИТРО ЧУПІЛЬСЬКИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ СТОЛЯР
має на спродак дуже гарний
кубів. Котра широкі хотіли
купити, нехай згодяться на
мійке подову адресу.
Тижок жєлаю всім
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ДМИТРО ЧУПІЛЬСЬКИЙ,
9224 University Avenue,
Chicago Ill.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— жєлає : —
ANDREW'S
BEER & WINE STORE
3024 MICHIGAN AVE.
DETROIT, MICHIGAN
Открє 4020.
А. КРИВИЙ, власник.
Поміти й холодинки до випайму

УРЯД БРАТСТВА СВ. ВОЛОДИМИРА, ВІД. 130. У. Н. С.
В НЮ ЙОРКУ
— жєлає : —
ВСІМ СВОІМ ЧЛЕНАМ, ЧЛЕНИЦЯМ,
ПРИХИЛЬНИКАМ І ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ СВАТОГО РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ДІВЛО СТАХІВ, прес.
МІК. ПІДГАЙНИЙ, кас. МІХ. КОВАЛЬ, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— жєлає : —
ВСІМ ЧЛЕНАМ І СИМПАТИКАМ
УПРАВА 11. ВІДДІЛУ О.Д.В.У. В НЮ ЙОРКУ

ВУНСАКЕТ, РАЙ
Д-Р ОМЕЛЯН А. КАСЬКІВ, М. Д.
466 NO. MAIN STREET
— жєлає : —
ВСІМ СВОІМ ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛОГО РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— жєлає : —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ВСІМ КЛІЄНТАМ І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ
ГРОМАДЯНСТВУ
STEF A BEAUTY PARLOR
318 EAST 84. STREET, NEW YORK CITY.
СТЕФА АБРАГАМОВСЬКА, власниця.

ЖЕЛАЮ ВЕСЕЛОГО РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ВСІМ МОІМ КОСТУМЕРАМ І ЗНАЙОМИМ
БУЧЕРНЯ І ГРОСЕРНЯ
Ф. ГРЕЧКОСІЙ
LAWRENCE STREET, ROME, N. Y.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— жєлають : —
ВСІМ СВОІМ ПОКУПЦЯМ
КАТЕРИНА І ЯКІВ ПШИК
ВЛАСИТЕЛІ ГРОСЕРНІ
189 1st 8. вулиця, Ню Йорк Сіті.

КУПЕЦЬ, ЩО ОГОЛОШУЄТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ, ЗАСЛУГУЄ НА ПОПЕРТЯ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ГУЦУЛЬСЬКА КОЛЯДА

Ой ізза гори, за полонини
Ой, дай Боже.
Ой, ішли вітати, біленькі вітати.
Чийж то вітати? Пана (напр., Микола)
Шли за ними три вітчарки.
Три вітчарки, всі три не прості,
Бо несли собі по тримбітці:
Перший вітчарик — святий Микола,
Другий вітчарик, то святий Юра,
Третій вітчарик — сам Ісус Христос.
Як затрембіче святий Микола
А в трембітчку та в роговую,
Гори-долини ой побілють,
А всяка пташка ой засміється,
Ой засміється, вже й не співає,
Ой не співає, не шибетає.
Як затрембіче там святий Юра,
А в трембітчку та в москитну,
Гори, долини позеленіють,
А всяка пташка вже й заспіває,
Вже й заспіває, зашибетає,
Аж поїд лісок голосок дає.
Як затрембіче сам Ісус Христос
А в трембітчку широко-золотую,
Гори-долини ой побілють,
А вродить же, ся жито й пшениця,

Жито, пшениця, всяка пшениця,
А вродить же, ся жито й пшениця,
Мир християнський, дим господарський.
Дай тобі, Боже, в дім здоров'ячко,
В дім здоров'ячко, на двір шастячко,
На двір шастячко, на худобочку
На роговую і на дрібну,
На челядочку на домовую.
Всім нам посподу, що є в сім домі,
Ой усім на всім, що є в домі сім,
Дай же вам, Боже, в городі злія,
В городі злія тай зелененьке,
В хаті весілля ще й веселеньке.

Д-р Роман Дашкевич.

Різдвяні Спомини з України

Свят Вечір 1918 р.

Свята 1918 р. перебув я серед своїх, вже на Великій Україні, за Центральної Ради. Своя держава, на шапці своя військова відзнака, своя команда, своя зброя.

На кілька днів перед Святами дівстав Галицький Курінь Січових Стрільців (таку назву носили тоді Січові Стрільці) наказ вислати одну сотню на кордон України; ходила чуток, що більшовицькі ватаги хочуть перейти кордон.

Сотня Січових Стрільців під командою сотні Черника враз зі сотнею чорних та червоних Гайдамаків, та сотнею дорошених виїхала на північно-східний кордон України, на станцію Михайлівський хутір. Розставувалися у величезній цукроварні в Михайлівському хуторі, що був власністю родини Терещенків.

Наближається Свят-Вечір. Стоїмо в цукроварні на квартирах, стійки держимо на стаці. Дивні часи. Україна вже, можна сказати, самостійна держава, та потяги чомусь ідуть у Московщину, чи з Московщини на Україну, без ніякої контролю, якби нічого й не було. Потяги ідуть собі паче з мирний час, хоча на самій границі від часу до часу вже стріли падають.

Крім приказу боронити границь, одержали ми від Уряду ще один: відбирати всю зброю від військових, які їхали залізницею в Московщину, або з Московщини на Україну. Поза цим дорога була вільна.

На цукроварні прийняли нас як своє військо, з правдиво українською гостинністю. Тільки одно просили: „Не кидайте кордонів, бо як ворог прийде — то забере все. Московщина — вічно голодна“.

Надворі тріскучий мороз. Стійки стоять на варті тільки по години, та й це важко вистояти. Та нічого, приготуємо Свят-Вечір, по нашому старосвітському обичаю. Чомусь саме я дівстав доручення зайнятися цим ділом, щоб була кутя і мід і борщ, обов'язково 12 страв. Дівчата на цукроварні вже від рана роблять пироги, голубці — націлу сотню. Всі втішно ждуть вечора.

Та в полудне сурма, адир! Сотня Січових Стрільців збілася на збірку, а тут наказ: негайно вагонуватися й їхати на Чернігів, на північний кордон. На станції вже подали вагони. Пропала Свята вечір. Сотня машерує на станцію. Мороз аж очі злипаються. З жалем лишаємо привітну цукроварню, наші незварені пироги, голубці. Трудно, війна війною. Приказ — свята річ.

Ще перша зірка не показалася на небі, як потяг рушив на захід, а далі на північ. У вагонах люта студія. Люди туляться один до другого. Та невдоволення ні сліду. Кожен свідомий того, що це для своєї держави, у своєму війську.

Свят-Вечір 1919 р.

Злототерхній Київ. Три тижні тому ми здобули Київ, як

переможці увійшли в столицю. Артилерія Січових Стрільців стоїть в казармах в Кадетській Році, Стоїть 12 стрілецьких батарей. Бракує тільки двох. Одна під Одесою, а друга під Харковом на фронті; одна проти добровольців, друга проти більшовиків. В казармах порядок, за три тижні був час зробити. Приготуємо Свята, по українському звичаю.

Кожна батарея приготує Свято окреме. Є прибрані ялинки, 12 страв, обов'язково борщ, кутя і пироги; де кращі, де скромніші — в котрій батареї кухарі. Постачальня Гарматної Бригади подбала про це й видала на батареї подостатком продуктів.

Під вечір ходив я від батареї до батареї та як командир Бригади бажав гарматникам усього найкращого. Щоб ми державу укріпили, щоб дочекали мира та могли працювати для своєї держави, від проводом своєї влади, на славу України. З командирами батарей, старшинами й стрільцями лопав проскурку з м'ясом та йшов далі обійти всіх 12 батарей. Вже пізно вночі засів на кінці до столу і штаб бригади. Кількох старшин, стрільців та всі, хто до цього штабу належав.

За час усієї війни ці Свята були найкращі.

НАШІ ПОБАЖАННЯ НЬЮЙОРСЬКІЙ ГРОМАДІ НЬЮЙОРСЬКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ,

217 ІСТ ШЕСТА ВУЛИЦЯ,

був одним з перших наших Народних Домів у Злучених Державах. Лише на своїй добрій волі, а без фінансових підстав збудувала ньюйорська громада свій дім. Тому двічі попадав цей дім у фінансову кризу.

Остання криза, з листопаду 1938 р., це була криза моральна. З неї повстала матеріальна безодня. На двох людей, нижче підписаних, доля вклала обов'язок перебороти цю подвійну кризу. Ми сповняємо цей обов'язок до сьогодні. Робимо це в добрій вірі і в переконанні, що віддаємо тут прислугу не лише ньюйорській громаді, але й цілій околиці, а в великій мірі і цілому українському громадянству в Америці.

Від 22 листопаду 1939 р., при аскавій допомозі посла Степана Яреми, ми відіскали стейтвий дозвіл („лайсенс“) на продаж алкогольних напиків. Організації товариства й одиниці можуть користати тепер з Дому в найвищих розмірах. Маніфестації, вистави, народні і родинні свята — все те може відбуватися в цьому Домі, що зветься тепер Дім Карпатія.

Наші побажання для українських громадян Нью Йорку й околиці такі: Щоб не йшли наперекір нашим зусиллям, бо ми не для себе обчислили й відновили Дім, а для загалу; щоб підтримували нас в тім переконанні, що ми теж працюємо для розбудови величавого Народного Дому; щоб при всякій нагоді відвідували Дім Карпатія та користали з його гостинниці, кімнат на зібрання, великої концертної зали та всіх інших угодженств.

А від себе ми впрямую всю Українську Громаду, що широко працює та совісною обслугою віддає українському народові таку прислугу, на яку нас стати.

**ВАСИЛЬ ЛАЗУТА,
СЕМЕН ДЕМИДЧУК,**

Tel. GRamercy 7-9656.

управителі Дому Карпатія.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

для членів Українського Народного Союзу
в Джерси Ситі, Н. Дж.

засилає

Dr. N. Vostrosablin

121 Grand Street, Jersey City, N. J.

BErgen 4-5522

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВСІМ СВОІМ КОСТУМЕРАМ І ПРИЯТЕЛЯМ

RESTAURANT BAR & GRILL

432 EAST 9th STREET, NEW YORK CITY.

ДМИТРО КРИЦУН, власність.

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ

засилає

КРАШОГО НОВОГО РОКУ

СВОІМ ВІДДІЛАМ, ЧЛЕНИЦЯМ І ВСЬОМУ

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

ГОЛОВНА УПРАВА СЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

СОНЯ МИКИТКА, фін. секр. С.У.А.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВСІМ КОСТУМЕРАМ, ЗНАЙОМИМ І ВСЬОМУ

ЗАГАЛОВІ

УКРАЇНСЬКИЙ СКЛАД МЕБЛІВ

під фірмою

QUALITY FURNITURE STORE

В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ ДОМІ

216-218 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.

Повний вибір обстановки на всяку кімнату. Можете купити повноцінні річі або цілі комплекти. Ціни приступні, нижчі ніж деінде. Доставка на віддалі 100 миль від крамниці нашим коштами.

ПЕТРО БОГДАН, власник. Телефон: EVergreen 6-5222.

„БАНК ПІД СТАРИМ УЛИЕМ“

1839 — 1939

**THE PROVIDENT INSTITUTION
FOR SAVINGS IN JERSEY CITY**

Головна канцелярія: Філія на Берген Ев.
239-241 Washington St., Bergen and Harrison Ave.

БАНК ВЗАЇМНОЇ ОЩАДНОСТІ
ЧЛЕН ФЕДЕРАЛЬНОЇ КОРПОРАЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВКЛАДНИКІВ

М. МАСЛЯК

власник
ГОСТИНИЦІ „TANNERSVILLE INN“

„В САМОМУ СЕРЦІ ГІР ПОКОНОС“

на славній дорозі Лакавана

В ТАНЕРСВІЛ, ПА.

засилає

ВСІМ СВОІМ КОСТУМЕРАМ, ГОСТЯМ, ЗНАЙОМИМ

ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

НОВОГО РОКУ

Комнати на європейський або американський плян.

Гостинниця відкрита весь рік.

Телефон: 6082-R-3 STROUDSBURG

ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

МИРОН ЛІТВИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Tel.: ESSEX 3-5347. 383 MORRIS AVE., IRVINGTON, N. J.

ЩИРЕ БАЖАННЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ГРИГОРІЙ ВАЛЬЧУК

ВЛАСНИК ПЕКАРНІ

Johnston Bakery

340 Johnston Avenue

Jersey City, N. J.

Telephone: BERGEN 3-9594

Випікаємо смачні хліби, булки, паски, колачі та гарно виконуємо на спеціальні замовлення бабки на іменини,

корові на весілля і т. д.

Доставляємо замовлення до Вашої хати.

Обслугуємо склепи.

ЗАХОВАЙТЕ СОБІ СВЯТОЧНЕ ЧИСЛО, ЩОБ ПОШУКАТИ В НЬОМУ БИЗНЕСОВОЇ ФІРМИ, ЯК ВАМ ТРАПИТЬСЯ ПОТРЕБА

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— і —

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— засилає —

ІЛІА ГУЗАР

Головний Радний У. Н. Союзу.

СВЯТА ВЕЧЕРЯ

(Нашим найменшим з святочним привітом).

Ладить Гануса святую вечерю
На білій скатерці з паперу.
Сіла собі кутя в макітру,
Кричить: давай меду, аж літру!
Пиріжки з капусти тоненькі,
А ті з картоплі грубенкі.

Голубці недовго гадали,
Капустяні крильця підняли.
Фур-фур-фур, шу-шу-шу
летіли,
На білій тарілці вже сіли.
А дялі молились всі ширю
І їли святую вечерю.

В. Гренджа-Донський.

РІЗДВЯНІ ЗВИЧАЇ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Святування Різдва в Карпатській Україні (на Верховині) — не те, що святування в західній Європі. Верховинське Різдво — це наше старе свято „Хлібозбору“. Колись, в старі поганські часи, мали наші прабабки мітологічно-святоточний празник: Свято Хлібозбору, що припадало десь на той сам час, що й нинішнє Різдво. Святували його тоді, як ніч стала короткати. Описи воно сплилося з Різдом Христовим.

Подивімся отже, як святкує верховинці. Напередодні „Святого Вечора“ напече газдиня сім пшеничних палиниць — шість менших, а сьомий це найбільший і називається він „корочун“ (а скорше: керечун).

Обов'язково, хоч і найбідніша господарка, але на „Святий Вечір“ приготує вона пісню вечерю з дванадцяти страв (а також 12 ріжнородних страв замішає до тіста головного хліба „корочуна“ і так його випече). Ця страва складається з таких сортів: риба, пшениця, капуста, соняшник, риж або пшоно, гречка чи сочевиця, фасолі, горох, біб, сливи чи сушені яблука, оріхи і мед. Як бачимо, є тут заступлені, як лусковина, огородинство, садівництво, пасічництво, а навіть риба. Цікаво, що кукуруду й бараболі я ніколи не бачив, щоб туди вкладали: здається, вони не входять в рахунок, бо цеж пізніші „зайди“.

Надходить очікуваний „Святий Вечір“. Нагодують худіку, бо в цю ніч „розкриються на хвилину небеса“ і вона може поскаржитися на свого ледачого господаря своєму Створителю... Господар візьме сокиру, зайде в садок, об'яже солом'яним перевеслом кожне родюче дерево, ще й погрозиць обухом, щоб цього року та груша, чи яблоня родила, бо інакше буде зрубана сокирою... Господиня з вечерюю готова. На стіл ставить палиниці, посередині головний „корочун“, встромлює туди воскові свічі й ладиться подавати вечерю. Господар обведе стіл ланцюгом, щоб цілий рік ланувала єдність у хаті. Відтак положить сокиру під поріг, господиня накріє її ковдрою, чи покрівцем і сокира зістається на цілу ніч, щоб нечисті духи та хвороба по цілий рік не мали доступу до хати. Відтак господар вносить невимолочений сніп на руці, переступає сокиру, застановляється серед хати й тричі здоровить цілу сімю словами: „кланяюся снопом...“ На це жінка йому відповідає також тричі „Будь здоров хлопом...“ (хлопом — значить: сильним, міцним).

Господар ставить сніп у кут біля стола, потім вносить отавки або дрібної соломки і звільна розстрясе по хаті. Це щоб росла паша подостатком. Її не вимітають цілі три дні свят.

Вечеря починається вареною пшеницею з медом. Це обов'язкове. „Корочун“ тримають аж до Нового Року. Колиж його замочать у воду на Йордані, роздроблюють і подають маржині.

Отак святкують на Карпатській Верховині „Святий Вечір“. Після вечері приходять колядки: їх гостять — малі оріхами, солодошами, грішми, а великих чаркою й закускою. Про якісь ялинки не знають. Це й досі є наш старинний мітологічний празник, що з прийняттям християнства перейшов майже ненавмируно, зі своїми старинними звичаями й з повним церемоніям. Цеж є старе свято „Хлібозбору“, яке так гарно описує наш великий історик М. Грушевський.

СТРІЛЬЧИКОВА ДУТКА

(Старший нашій дівчорі з привітом: Христос Раддається!)

Іде стрілочник, іде
То полем, то лісом
Боронити Рідну Землю
І мечем і кісом.

Іде стрілочник, іде
Над ним вітер свище —
Чимраз даліше Батько,
Ненька —
Ворог — чимраз ближче.

Іде стрілочник, іде
Сніг дрібненько трусить —
Впала куля у серденько,
Погибати мусить...

Гине стрілочник, гине,
Впавши серед поля —
Аж тут світлом засіяла
Вифлеємська Зоря.

Злетіли янголи
Підстелили крильця,
Взяли дутку стрілочкову
В господні яселця.

Ой, зорій, ти дутко,
Як різдвяна мрія;
Буде тебе колихати
З Ісусом Марія.

Ой, цвіті, ти дутко,
Як рожеві квіти —
Будуть тебе споминати
При Святій Вечері.

М. ПІДГІРЯНКА.

3 НАГОДИ ХРИСТОВОГО РІЗДВА

І 3 НАГОДИ НОВОГО РОКУ:

ЗАРЯД ЧИНА СЕСТЕР ВАСИЛЯНОК З ФАК-ЧЕЙС, ПА., засилає своїм ДОБРОДІЯМ, ВИСОКО ПРЕПОДОБНИМ ОТЦЯМ ПАРОХАМ, І ІХ ЧЕ-СНИМ ПАРОХІЯНАМ СВОЇ НАЙШИРШІ ПОБАЖАННЯ.

Хай Боже Дитятко відплачує Вам своєю любов'ю за Вашу прихильність для нас. Хай нагороджує щастям-здоров'ям за ті жертви, що Ви їх зложили і тепер складаєте на будову Української Дівочої Академії св. Василя Великого. Хай Вас благословить всяким дочасним і вічним добром за кожну українську дитину, що в тій Академії виховували, для Божої слави і для пожитку нашої рідної батьківщини. Ми з вдячністю за подану нам поміч, не забудемо за Вас, будемо ширю Господа Ісуса просити, щоб подав Вам усі потрібні ласки у Вашому житті. Поосібні Ваші жертви, що їх присилаєте на будову Укр. Дівочої Академії з нагоди Різдва Христового і Нового Року, оголоши- в нашій пресі по святах.

КЛІВЛЕНД, О.

УРЯДНИКИ ТОВАРИСТВА ІМ. ІВАНА ФРАНКА,

ВІДДІЛ 334 УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

—: бажають —

ВСІМ ЧЛЕНАМ І ЧЛЕНИЦЯМ, ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ І ТИМ, ЩО ХОТЯТЬ ПРИСТУПИТИ В ЧЛЕНІ У. Н. СОЮЗУ, І ВСІМ ЗНАЙОМИМ

ВЕСЕЛОГО І ЩАСЛИВОГО РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЗА УРЯД ТОВ. ІМ. І. ФРАНКА, ВІД. 334 У. Н. С.:

Н. ЗАДЕРЕЦЬКИЙ, предсідник.

С. МОРОЗОВИЧ, секр.-кас. І. ЖУК, рек. секр.

ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

ВСІМ СВОЇМ ПОКУПЦЯМ

—: бажають —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— і —

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВЛАСНИКИ

CLIFTON BAKERY

А. ТКАЧ, завідаєль; П. КАПЕЛЮХ, секр. і касієр.
Tel.: PASSAIC 2-5309. 327 HOPE AVE., CLIFTON, N. J.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

СТЕПАН ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ АСЕМБЛЕМЕН

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ ПЕРЕДАЄ СВОЇМ ПОКУПЦЯМ
ФІРМА

ІВАНА ФЕДАНА

І ТІ, ЩО ЗАНЯТІ ЙОГО ЗАРЯДОМ:

JOHN LEPUSKY
MIKE ZARICHNAK
WALTER LUBCZYK
PAUL KOPELCHAK
JOHN HRABCZUK

HARDWARE DEPT.
PAINTS, GLASS,
PLUMBERS SUPPLIES

MICHAEL PROKORIK
ANN KALINOWSKY
ANDREW TRESPAN
RUSSELL CALDWELL
MICHAEL DUTKIEWICZ

FURNITURE DEPT.
STOVES, RANGES,
CARPETS, LINOLEUM

J. P. FEDAN
MARY KURVACH
VICTOR GRAY
ALEX MATVIKO
Wm. HOMA

ELECTRICAL APP.
REFG., RADIOS,
MAYTAG WASHERS

JOHN FEDAN & CO.

1712-14-16 5th AVENUE,

ARNOLD, PA.

ЗАСИЛАЄМО
НАЙШИРШІ БАЖАННЯ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

**EAGLE REGALIA
COMPANY**

298 BROADWAY
NEW YORK, N. Y.

виробники
ПРАПОРІВ — ХОРУГОВ
РІЗДНАК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
НОВОГО РОКУ

— засилає —

Hubert Coal Co., Inc.

744-748 So. 17th Street
Newark, N. J.

Г. ЗАЛЕПСЬКИЙ, през.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— і —
Всім своїм покупцям і всьому українському
ГРОМАДЯНСТВУ
М. ЛЯХОВИЧ
„UKRAINIAN BAZAAR“
170 EAST 4th STREET, NEW YORK CITY

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— і —
ДЛЯ ВСІХ
— і —
ЖЕЛАЄ
П. МЕЛЕН
ГРОСЕРНІЯ І БУЧЕРНІЯ
60 SUSSEX STREET, JERSEY CITY, N. J.
BERGEN 4-7457

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.
УРЯД ТОВАРИСТВА ЗАПОРОЗЬКА СІЧ
вiд. 206. У. Н. Союзу
— і —
ЖЕЛАЄ
Всім членам товариства і У. Н. Союзу
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ОЛЕКСА КОСЮК, предс. ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ, фін. секр.
ПИЛИП СТОЯКО, кас. ПЕТРО СТАЛЕНИЙ, рек. секр.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ
— і —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
УРЯД 3. СОТНІ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ
— і —
ЖЕЛАЄ
УКРАЇНСЬКИЙ НАР. СІЧОВИЙ ДІМ В НЮАРКУ, Н. ДЖ.
для всіх своїх прихильників і для всього українського
загалу в Нюарку, Н. Дж.

ВЕСТ САЙД НЮ ЙОРК.
ТОВАРИСТВО „СВОБОДА“, ВІД. 194. У. Н. Союзу
В 20. РІЧНИЦЮ СВОГО ІСНУВАННЯ
ЖЕЛАЄ ВСІМ ЧЛЕНАМ ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
СВЯТОГО РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
Кличемо: „ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!“
Тим членам, котрі заступили уряд протягом 20 років, дай
Боже, всім дітям ще другий 20 „Веселих Свят“ і баштому
У. Н. Союзу і відділові 194. У. Н. Союзу.
Г. ЗАКАНИЧ, предс.; С. ГНАТИШИН, сек.; Т. ПІТУЛА, кас.

Всім своїм костюмерам і приятелям
— і —
ЖЕЛАЄ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ІВАН РОЛЬ МОЛОДШИЙ
Власник ROLL'S RESTAURANT
CORNER 2nd AVE. & WARREN ST. BERWICK, PA.

Telephone: SOUTH 8-6880
Mrs. HELEN E. TRZASKA
ПОХОРОННИЦКА
648-4TH AVENUE
Bet. 18th & 19th Sts. БРУКЛІН, Н. Й.

УРЯД 204. ВІДДІЛУ УКР. НАРОД. СОЮЗУ
— і —
ЖЕЛАЄ
Всім своїм членам і прихильникам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ЕВГЕН ЛЯХОВИЧ, СТАНИСЛАВА ГУРИН, МИКОЛА
БЛИЗНАК, ІВАН КРОЧАК, АНДРИЙ ГЕЛЕТІЙ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— і —
ЖЕЛАЄ
ГЕМ БАР
СКЛАД ЛІКЕРІВ, ПИВА І ВІНА
4822 GREENFIELD ROAD
ГРОСЕРНІЯ І БУЧЕРНІЯ
4832 GREENFIELD ROAD
DEARBORN, MICH.
ГНАТІВ, ВАЛЕНТИН

Ярослав Пастернак.

ВАРЯЗЬКІ ВІДКРИВЦІ АМЕРИКИ ПЕРЕД КОЛЮМБОМ

Войовниче та підприємче племя норманів заселивало в другій половині першого тисячліття по Хр. Норвегію й Данію. Норвегія називалася себе вікінгами, себто бойовиками, але поправді були це перші морські розбійники, що на своїх плітках човнах запускалися більшими ріками в глибину країни, а переносили човни з ріки до ріки, з'являлися неждано там, де їх найменше сподівалися, грабуючи та вбиваючи людей. Та деякі ватаги осідали на здобутих землях, приносили з собою високу, як на ті часи, культуру, та закладали нові, сильні держави.

У нас та у Візантії називали їх варягами, а літописець Нестор перший згадав про них у своїй повісті про прикладання варягів на Русь під проводом Рурика, Синеуса й Трувора. Численні археологічні знахідки на Наддніпрянщині є сьогодні найявнім доказом цієї культурної та державно-політичної місії, яку вони сповнили у нас у початках першої державності.

Сміди ці очайдуки пускалися без компасів і на широке море. У половині IX ст. з'явилися були на Середземному морі, нападаючи Єгипту, Італію й Грецію. Ісландію відкрили біля 900 р., а під кінець тисячеліття один з їх ватажків, Ерік Равді (рудий), відкрив Гренландію та надав їй приманливе ім'я „зеленого краю“ (grin-land) у цій добрій вірі, що „як край матиме добре ім'я, то й люди будуть його частіше навідувати“.

Та на цьому не скінчилося. Син Равді Ляйф, що на дворі Оляфа Святого у Норвегії прийняв був християнство та впровадив його перший до Гренландії, зорганізував у 1000 р. виправу з метою знайти й здобути цю нову землю, що її у 985 р. бачив здалека на південному заході ісландський мбярк Берн Геріольфсон. Заморська подорож увінчалася повним успіхом. Ляйф доставив аж на півостров Лябродор і назвав його „Вінландом“, себто винним краєм, бо знайшов там дуже багато виноної лози. Тимсамим варяг-вікінг відкриває в той час Америку, майже на 500 літ перед Колумбом.

Скоро по тім, були ще дві виправи варягів до Вінланду, а метою їх був безперечно, виноград та дерево, цінне на Гренландії як будівельний матеріал. Відомість про сензаційне відкриття нового заморського краю розійшлася скоро по північній Європі, бо про Вінланд оповідає вже німецький літописець Адам з Бремені.

у другій половині XI ст. Очевидно, варягам зовсім не заважало на цікавих географічних відкриттях, тільки на площах нової землі.

Стара нормандська загаленда з XIII ст. згадує під 1121 р. про виправу гренландського єпископа Ерика Гнупсона, як останню до Вінланду. Однак ще в 1824 р. найшли були на одному з островів у залив Баффіна, граничний камінь з варязьким рунічним написом та датою 20. 4. 1135 р., а 40 літ тому другий подібний у місцевості Кенсінгтон, в околиці джерел р. „Міссісіпі“, глибоко в півні Америці. На нього довго не звертали належної уваги, вважаючи його фальсифікатом і щойно недавно вдалося скандинавським ученим ствердити безсумнівною автентичністю рунічного напису з Кенсінгтон, а що більше: зв'язати його вповні правдоподібно з одною подією, відомою досі тільки зо скандинавських середньовічних літописів.

Річ у цьому: у згаданому написі кажеться, що 8 шведів (gotiv) та 22 норвегів (варягів) відбували дослідну подорож з Вінланду на захід і одного дня, по повероті у свій табор, знайшли 10 своїх товаришів забитих. А сталося це в 1362 р.

Очевидно, першим дослідникам цього рунічного напису вдалося це „зухвалим обманом“, щоб на 130 літ перед Колумбом хтось заступився на 1,500—2,000 клм. далеко в глибину північної Америки. Та тепер, як ствердили вже автентичність цінної археологічної пам'ятки, вважають вповні оправданим зв'язати її навіть із відомою з літописів виправою Павла Кнутсона в 1354 р. до Гренландії для підтримання там християнства. Вона вернула в сильно зменшеному числі щойно у 1363 або 1364 р. і досі не було відомо, що примусило її аж так довго оставатися поза краєм. Тепер справа вияснюється: нічого іншого, як тільки охота побувати теж у приманливому Вінланді та продертися як найдалше в його „глибину“, була причиною так пізнього повороту Кнутсона на двір норвезького короля Магнуса.

Велику правдоподібність, майже певність, що тоді у 1362 р. більша скількість європейців перебувала на терені теперішнього північно-американського стеги Мінесота, в якому лежить Кенсінгтон із славним рунічним написом, підкріплюють сьогодні два факти. Поперше часто знаходять там тепер середньовічне

залізне знаряддя та зброю чистого варязького (скандинавського) типу, а подруге, в цій околиці жило ще 100 літ тому індіанське племя Мандан, що відзначалося дуже ясною пігментацією. Його члени мали йсне волосся, сині очі, майже білу шкіру й рівні, не вірлині індіанські носи, так що всі американоантрополози не вважали їх чистокровними індіанцями, тільки якоюсь етнічною мішаниною із виразним нордійським, себто скандинавським типом.

До цього „жило племя Мандан у містах, не так, як усі решта індіан, і вміло їх укріплювати на спосіб, що дуже нагадував старі варязькі фортифікації“.

Та найбільше європейськими були їхні релігійні вірування. Вони знали про „білого Спасителя“, зродженого божескою Дівою, якого по багатогалузних у житті вбили вороги. Що більше: першим європейським місіонарям оповідали вже про потоп світа, про ковчег та голуба із зеленою галузкою в дзьобі й мали вже уявлення про чорта, як спричинника всього зла на світі.

Усі ці факти були досі великою загадкою для етнологів, та розшифрування загадки рунічного напису із Кенсінгтону, кидає сильне світло й на проблему походження білого племені Мандан. Це мабуть рештки варягів, що в 1362 р. прибули до Вінланду, з якихось причин не змогли повернутися до Норвегії, мусили осісти між індіанцями у Мінесоті, змішалися через подружжя із ними та навчили їх своєї християнської віри, будови міст та штуки укріплювати їх на варязький лад.

Сто літ тому, в 1837 р., страшна епідемія чорної віспи, винищила майже до ноги ціле племя Манданів. Впродовж кількох місяців їх число впало з 1,600 на 37 душ, і ця зникаюча решта розплилася відтак скоро між сусідніми індіанськими племенами.

Сьогодні в стейті Мінесота нема вже „білого“ племені Манданів; зникли останні нащадки варягів, що пів тисячі літ перед Колумбом відкрили північну Америку й залишили по собі викопані в каменях рунічні написи, не тільки цінні для дослідників скандинавської й американської старовини, але й не байдужі для нас, що початки нашої історичної державності так тісно в'яжемо з іменем варягів.

РІЗДВО В БЕТОНОВИХ ФОРТИФІКАЦІЯХ НА ЛІНІ ЗІГФІДА.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
ЗАСИЛАЄ
Всім своїм покупцям і знайомим

ЙОСИФ БІЛІНСЬКИЙ
ФАБРИКАНТ РІЗНОРОДНОГО М'ЯСИВА

41 LARK STREET, COHOES, N. Y.

ВІСЛАЄ ПОЧТОЮ ПРАВДИВІ КРАЄВІ КОВБАСИ ВЛАСНОГО ВИРОБУ

ТОВ. ІМ. М. ШАШКЕВИЧА
В ГАМТРАМ, МНІ.,
ВІД. 94. У. Н. Союзу,
— і —
ЖЕЛАЄ
Всім членам і прихильникам
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ
СВЯТ РОЖДЕСТВА
ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— і —
ЗА УРЯД ТОВ.:
МИКОЛА МАШТАЛІЯР, предс.
МИХАЙЛО БАБІЙ, касієр.
МИХАЙЛО ШАРАН, рек. секр.
ІВАН ЗАБЛОЦЬКИЙ, фін. секр.

УКРАЇНСЬКИЙ ТАВЕРН
де можна дістати добрі
напитки,
з нагоди Різдва Христового
— і —
ЖЕЛАЄ
всім своїм костюмерам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
МИХАЙЛО ПУДИК
1124 EAST 93rd STREET,
CHICAGO, ILL.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕМОКРАТИЧНИЙ КЛУБ В НЮ ЙОРКУ
— і —
ЖЕЛАЄ
Всім своїм членам і всьому українському
ГРОМАДЯНСТВУ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ВІДІЛ УКР. ДЕМ. КЛУБУ.

Всім відділовим урядникам і членам
У. Н. Союзу в НОВІЙ АНГЛІ
з нагоди Різдва Христового желяю
ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО, А ЙХ ВІДІЛАМ ДЕСЯТКИ
НОВИХ ЧЛЕНІВ!
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
АНТІН МАЛАНЧУК,
окопний організатор.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— і —
ЖЕЛАЄ ВСІМ
MICHAEL ROLL
ROLLS ECONOMY STORE
CORNER ORANGE ST. & WARREN BERWICK, PA.
Tel. 1024

Вітаємо Українське Громадянство
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!
Бажаємо всім нам побачити вже цього року повстання
ВІЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ!
Дякуємо Американським та Канадським Українцям за ширшу
допомогу нам в танковій та фільмовій справі!
Випускаємо тепер нові фільми:
1) „ТРАГЕДІЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ“ з правдивих знань,
що знімав І. Каліна Лисюк з його тріумфальною сивою
на Карпатській Україні;
2) „ЗАБУТИЙ РІДНИЙ КРАЙ—БОРІТЬБА ЗА ЖИТТЯ“ (драма
в 5-х актах);
3) „УКРАЇНЦІ В АМЕРИЦІ“ й інші фільми.
Стежте за оголошеннями! До Вас заговорять історичні українські фільми.
„АВРАМЕНКО ФІЛЬМ СТУДІО“.
Ню Йорк, Н. Й.

ANTHONY M. ZYLKA
Notary Public
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
MICHAEL ZYLKA
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
511-513 STATE STREET
FRANK KWIATKOWSKI
Менеджер
ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.
Телефон
Perth Amboy 4-0702

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЖЕЛАЄ
Всім українському громадянству
і його приятелям
ЛУКА ОНУФРОВ
BEER, WINE, LIQUORS SERVED
38 GREENE STREET, JERSEY CITY, N. J.
Phone: BERgen 4-9074

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Всім приятелям і знайомим
— і —
ЖЕЛАЄ
O. E. MALISKY
ATTORNEY AND COUNSELOR AT LAW
802 SOCIETY FOR SAVINGS BLDG.
PUBLIC SQUARE CLEVELAND, OHIO

JOHN BALOGA
ПОХОРОННИЙ ДИРЕКТОР
ПАНІ АСИСТУЄ
Telephone
W.B. 3-2415
592 NORTH MAIN STREET
WILKES-BARRE, PA.

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає:

ВСІМ СВОІМ КЛІЄНТАМ І УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

"DOROTHY'S BEAUTY SPOT"

433 EAST 9th STREET,

NEW YORK CITY.

Д. КУЧКУДІВНА-КУЛЬЧИЦЬКА, власниця.

DETROIT, MICH.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

: бажають :

HUSAK BROTHERS

ВЕРШОК ОБСЛУГИ

"3 тою доброю газоліною Голф"

Гумові колеса, туби, батарей, машини до прання, радіа, рефрігатори

й всі складові частини до них

НА ДОГІДНІ СПЛАТИ

8100 MICHIGAN AVE.

OR. 9529

ВСІМ СОЮЗОВЦЯМ, ВСІМ КОСТУМЕРАМ
І ВСІМ УКРАЇНЦЯМ

: бажає :

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

ОНУФРЕЙ ЗАПОТОЧНИЙ

Гол. Радний У. Н. Союзу. — Власник БУЧЕРНІ І ГРОСЕРНІ.
1446 DOROTHY STREET, SCRANTON, PA.

ВСІМ СВОІМ ЗНАЙОМИМ І РОДИНІ

: бажає :

ЩАСЛИВИХ І ВЕСЕЛИХ СВЯТ

STEPHEN NOWACKI

601 LEHIGH AVENUE,

PALMERTON, PA.

ОБУРН, Н. И.

НАЙЩИРІШІ ЖЕЛАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВСІМ СВОІМ ЧЛЕНАМ І ПРИЯТЕЛЯМ

: засилає :

ТОВ. ЗАПОРОЗЬКА СІЧ, ВІД. 283. У. Н. СОЮЗУ

ЩИРЕ БАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

СВОІМ ПРИЯТЕЛЯМ ВІД

CORRECT LAUNDRY CO.

: засилають :

ГР. ГУПАЛО І В. КУЧКУДА

NO. ARLINGTON, N. J.

ЩИРИЙ ПРИВІТ

ВСІМ ТИМ, ЩО КУПИЛИ ЧИ ПОЗИЧИЛИ В НАС
УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ КОСТЮМИ ДЛЯ ПРЕД-
СТАВЛЕНЬ І КОНЦЕРТІВ, БАЖАЄМО ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я,
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.Власник найбільшої української національної
ГАРДЕРОБИ В НЬО ЙОРКУ

Ф. БРАЖНИК

48 1/2 EAST 7th STREET,

NEW YORK CITY

Tel. ORchard 4-0414

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

: бажає :

ВСІМ СВОІМ ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

МИКОЛА ГУЛЕЙ

30 СВОЄЇ ГОСТИННИЦІ

433 EAST 5th ST. (межн Ave. A & First Ave.), NEW YORK CITY

Ольга Олександра Дучимінська.

РІЗДВЯНІ ЗВИЧАЇ В СЕЛІ ТЯПЧІ.

(Тяпча, долиньського повіту біля Болехова й славного відпустового
місяця Гомеви. Одне з найсвідоміших сіл в долині).Як тільки заїде Пилипець
(ніст перед Різдвом), то вже
вечорами по хатах колядують.В Свят-Вечір звичайно по-
стять цілий день. З цим днем
вжуться повіря: що "годить-
ся", а що "не годиться" робити.
Перш за все не годиться
заводити скарби та пустощі.
День треба пережити по Бо-
жому, спокійно, поважно, бо
так "годиться" приготувати-
ся до хвилі великого свята.
Хлопцям не годиться викрику-
вати вулицями, а вже не дай
Боже засвистати!Не годиться робити щось
граблями, ні гребнем чесати-
ся, бо потому кури будуть
гребсти в грядках. Не можна
розбиті січки, ні сітки сікцем,
бо потому миші будуть сікти
збіжжя. На кури в цей день
кажуться "сипучки", щоб по-
тому цілий рік "сипали" яйця.
І кличуться їх: "сипу, сипу".
Але так, щоб сусіди не чули,
бо як чути, то кажуть: "Твої
кури, мої яйця", і потому ці-
лий рік пропадають яйця. На
мак кажуться "дзернята", це
знов, щоб блохи не кусали.
На біб кажуться "биркач", щоб
худобина брикала (значить
була здорова).Вечерю починають варити в
полудне й дивляться, щоб бу-
ло 12 страв. Варяться: пшени-
цю, вар (кажуть також і "са-
довина" або "лісниця"), рибу
в ющі свіжу, або й сушену;
гриби варені з оселедцем, фа-
соля з варом, пироги троїкі:
з маком, бульбюю, садовиною
або капустаю, голубці з рижю
або каші, солодка каша, борщ,
горох колодений або цілий,
хліб, чай, овочі й горіхи.Як уже смеркається, то вно-
сять до хати "дїда"; це вівся-
ний сніп. Господар входить до
хати з "дїдом" і каже: "До-
брий вечір". А господиня пи-
гає: "З чим ти, дїду, при-
йшов?" Господар відповідає:
"З шистем, здоров'єм, з жи-
гом, пшеницею". Господиня
каже: "Дякую красно, щоби
Бог дав, щоби дїдав і нині
рік прийти з цим!"Господар кладе "дїда" в кут,
а сам бере в горщик "грати"
(вогню), сипле ладану й об-курює довкола стїл, потім о-
біється, а також і худобу в
стайні. Господиня за цей час
кладе на стїл сіно й прикри-
ває обрусом, а під стїл кладе
солому. На столі ставлять
свічку, застромлену в бруку.
Зпід обруса витягають сіно й
ворожать: як довго, то буде
довгий лєн; як коротко, то й
лєн буде короткий. Далі —
ще ворожать на врожай. На
тачівку (магільницю) кладуть
вугілля на кожний рід збіжжя,
починаючи від пшениці, й див-
ляться; котрий найліпше спо-
неїє, то, на це буде врожай.
Потім стають навколїшки, й
батько читає молитви з книж-
ки, а всі говорять за ним го-
лосно.Починають їсти пшеницю.
Господар благословить їжу й
наперед кожне куштує дрібку
меду, щоб було солодко цілий
рік. Коли вже всі покуштують
пшениці, тоді батько меє на
стїлу, щоб роїлись бджоли,
а корови, щоб брикали й діти
щоб не зазнали жадної слабос-
ті. Потім господар відчиняє
вікно й три рази кидає куті
за вікно, кажучи: "Воробчики,
воробчики, запрошує вас до
вечері!" Це так, щоб горобці
збіжжя не "спивали".Як зїдять пшеницю, то діти
йдуть під стїл на солому й
квокають: "Квок, квок, сто ку-
рок, а один когут", коби
тільки яччок, як на небі зі-
рочок!" Це так, щоб кури не-
сали й квокали. Як є такий
нівень (когут), що любить
мандрувати по селі та ходити
до чужих курок, то його в-
жуть і за покуту сидить цілу
вечерю під столом.З кожної страви, як почина-
ють їсти, то кидає господар
в окрему миску для "полаз-
ника".По-вечері колядують, а потім
моляться й ідуть до стайні
"бурчати", щоб було багато
худоби в стайні. Далі беруть
із собою трохи вечері й ідуть
до родини. Діти звичайно при-
ходять до батьків і обміню-
ються вечерєю.Як придуть з вечерєю, то
"вінчують":
"Вінчую вас з цим паном,новонародженим Ісусом Хри-
стом, котрий сі народив во
Вифлеємі іудейській. Аби той
Ісус новонароджений Христос,
поблагословив вас у щастю,
здоров'ю опровадити ці све-
та! Христос ся рождає!"А домашні відповідають: —
"Славте Його!"Рано вводять у хату "полаз-
ника". Це від, якого вводять
у хату й дають йому ту вече-
рю, що й вчора господар ски-
дав у миску. На рїг настром-
люють "коліника". Це такий
хлібець, що його господиня
спеціально на це спекла, і ви-
водять вола до стайні. В стай-
ні ділять "коліник", на стільки
частей, скільки штук худоби.
Й кожній дають по кусничкові.Вдень ходять "Дарі". Це —
колядники, що дають коротку
загально знану виставу з ца-
рями, жидом, смертю. Від двох
років ходять "Гості". Це пе-
ребрані хлопці, які символізу-
ють єдність. Є там волянка,
козак з Великої України, з Під-
карпаття, Полісся; тому їх на-
зивають "гості". Вони обла-
чують господарів. Козак дає
кілька зерен пшениці і каже,
що це аж із Січі; гість з По-
ділля дає лєн, з над Дністра
дає конопляне сім'я, а з Під-
карпаття кілька зерен овочевих
дерев.Мечері ходять колядувати
"браття" на церкву й коляд-
ники на "Рідну Школу", або
читальню.Другий день свят називають
"Збори". Досвіта палять на
воротах частину "дїда". А реш-
та лишається аж до другого
Свят-Вечора.По святах вільно шити, але
прости ні, бо "прип'єдаєсі"
бороду "дїда", й худоба, як
їде з пасовиська, то не їде
спокійно, але крутиться (як
веретено). А вже найважніше,
де є дівка, то сватати крутять-
ся, а в двері не потраплять.На Новий Рік раненько йдуть
діти до селі з "вінчуванем"."Вінчую вас з цим Новим
Роком, з щастем, здоров'єм
много літ прожити на цій зем-
лі — подоби, а по смерті віч-
ну корону доступити, чого вам
зичу й вінчую!"

РІЗДВО НА РОСІЙСЬКОМУ ФРОНТІ.

У сегорічне Різдво мало було чути коляд у Фінляндії на російським фронті.
Замість цього, закутані в білі одії, як казочні опирі, ходили піхотинські стежі на
лещатах, шукаючи за російськими жовнірами, що на приказ свого диктатора полі-
зи на підбїв Фінляндії.

PHONE BERGEN 3-1642

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

HANDY HARDWARE HOUSE

D. PILEWICZ, Prop.

GLASS — PAINTS — OILS

WINDOW SHADES A SPECIALTY

180 OCEAN AVENUE,

JERSEY CITY, N. J.

JOHN WOTOWICH

ІВАН ВОЙТОВИЧ

B. A., LL. B., DOCTOR JURIDICAE SCIENTIAE

АДВОКАТ СТЕЙТОВИЙ І ФЕДЕРАЛЬНИЙ

2 LAFAYETTE ST.,

NEW YORK CITY

засилає

НАЙЩИРІШІ СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ ВСІМ УКРАЇНЦЯМ

Telephone: CORTLANDT 7-2687

ВСІМ ПОКУПЦЯМ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО СКЛЕПУ

"НАШ БАЗАР"

151 AVENUE "A",

NEW YORK CITY

І ВСІМ СЛУХАЧАМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДІО ПРОГРАМИ,

що відбувається КОЖНОЇ НЕДІЛІ від год. 9. до 10.
рано зо стації WBNX, 1350 Кс.

: засилає :

НАЙЩИРІШІ СВЯТОЧНІ І НОВОРІЧНІ ЖЕЛАННЯ

ПЕТРО ЗАДОРЕЦЬКИЙ.

Юлій Кузів'ї Син

УКРАЇНСЬКІ КУШНІРІ

315 СЕМА ЕВ. (на розі 28. вул.), У НЬО ЙОРКУ

: бажають :

СВОІМ КОСТУМЕРАМ І ЗНАЙОМИМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

: і :

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ТЕЛЕФОН: CHickering 4-3575.

Joseph Synowiecki

ПОХОРОННИЙ ДИРЕКТОР

Телефон: P. A. 4-1790

Телефон: Carteret 8-1318

389 SMITH STREET,

42 HUDSON STREET,

PERTH AMBOY, N. J.

CARTERET, N. J.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

: бажає :

АНДРІЙ ГРАДОВСЬКИЙ

ПОХОРОННИК

4141 CLIPPERT AVENUE

PHONE: LA. 4426

DETROIT, MICH.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

: бажає :

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

В. ВОЛОДИМИР ПАРХУЦЬ

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL DIRECTOR and EMBALMER

(Licensed in Conn. and New York)

530 BERGEN STREET,

Tel.: BIGELOW 3-3114.

NEWARK, N. J.

ВСІМ УКРАЇНЦЯМ

: бажаємо :

З ГЛИБИНИ СЕРЦЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

: і :

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

MICHAEL JUPINA & SON

ПОХОРОННИКИ (FUNERAL DIRECTORS)

10 N. TAMAQUA ST.

Phone 650

McADOO, PA.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
ВСІМ ЧЛЕНАМ
БР. СВ. О. НИКОЛАЯ
ВІД. 175. У. Н. СОЮЗУ,
У РЯД:
В. БРАТУСЬ, предс.
В. БІЛІНСЬКИЙ, касієр.
В. БАРТОШ, фін. секр.
Т. ГУЗІЛЬ, рек. секр.

3 РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
— і —
3 НОВИМ РОКОМ
— засилаємо —
ШИРІ ЖЕЛАННЯ ВСІМ
ЧЛЕНАМ І ЧЛЕНИЦЯМ
ВІДДІЛУ 98. У. Н. СОЮЗУ
В ШЕНАНДОА, ПА.
ЗА УРЯД:
МИКОЛА МАКСИМЧУК,
предсідник
ІВАН ЗЕМБА, касієр
ІВАН ЧОРНИЙ, секретар

ШИРІ ПОБАЖАННЯ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— засилають —
ВСІМ ЧЛЕНАМ
ТОВ. „ДНІСТЕР“
ВІДДІЛУ 361. У. Н. С.
І ЇХ РОДИНАМ
ПЕТРО КУЧМА, секретар.
ІВАН ГАЛИЧИН, касієр.

ЖЕЛАЮ ВСІМ СВОІМ
ПОКУПЦЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ДМИТРО ФЕНКАНИ:
133 — 4th STREET,
PASSAIC, N. J.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
JOSEPH CHARNOSKE
АДВОКАТ І ПРАВНИЙ ПОРАДНИК
СПЕЦІАЛІСТ В ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВАХ
3101 BARLUM TOWER, DETROIT, MICH.
CADILLAC 7384. — Res. VER. 6-1447.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
DR. MITCHELL KORBELAK
ДЕНТИСТ
6319 MICHIGAN AVENUE
LAFAYETTE 0359 DETROIT, MICHIGAN

ВСІМ УКРАЇНСЬКИМ ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
CHESTERFIELD FLORIST
E. C. DOLLOZ
9105-07 COTTAGE GROVE AVE. CHICAGO, ILL.
Тел.: TRIANGLE 0280-81

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
ELMHURST DARTY
що її мають і управляють робітниками.
4933 ELMHURST AVENUE. HO 5750
ПАРВІО БОДНАРЧУК, вл.
Тел. Уелік, OREGON 1991

УРЯДНИЧКИ
СЕСТРИЦТВА ГВ. АННИ,
ВІД. 134. В. CARNEGIE, PA.
— бажаємо —
ВСІМ СЕСТРИЦЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
ROSE ZUK, Pres.
ANNA KLIM, Sec.
MARY KOPKO, Treas.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ
ГРОМАДЯНСТВУ
І СИМПАТИКАМ
в LASKAWANNA COUNTY
ДЕМКО ХОМИН,
боро-контрольор, Оліфант, Па.

ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ
ГРОМАДЯНСТВУ І ВСІМ
ПРИЯТЕЛЯМ
в LASKAWANNA COUNTY
— бажає —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
JOHN W. TURKO
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
І Скул-директор в Оліфант, Па.
317 Willow & cor. Church St.
Phone: 1039. — Olyphant, Pa.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— засилає —
ОРХЕСТРА
МИХАЙЛА ЮРКОВА
30 ROSEMARY DR.
ROCHESTER, N. Y.
Stone 5123-L

П. Карманський.

НАШ „СВЯТИЙ ВЕЧІР“ У БРАЗИЛІЇ

Доводилося мені святкувати Ріого чи в одній країні!
Та мабуть ніде не врізблявався Він мені в серце так глибоко, як на наших лісових о-селях у Парані.

Ніде, мабуть уже й по наших галицьких селах, де злидні відняли в нього чимало „до-християнських звичок, не збережено в той Вечір усієї давньої традиції так строго, як там, де сама природа (середина тропікового літа) дає змогу розвинути всю красу цього прастарого празнику в честь всепермагаючих сил природи, якому долучено атрибуту християнського свята.

І солома на долівці та сіно на столі під скатертею і дідух у кутку хати і традиційних дванадцять страв і горіжка з медом і просфора і молитва перед вечерею, а врешті кутя та хорорий спів коляд рідною в хаті і колядниками під вікнами — нічого тут не за-недбано. Хіба долучено дещо нового. Долучено звичай при-крашувати хату фестонами різнобарвних ланцюхів з бі-булки, що виходять з чоти-рьох вуглів світлиці і збіга-ються на середині, обіднані великим помпоном. І долучено звичай, з появою першої зір-ки, стріляти з револьверів і па-лити штучні вогні „фогети“.

А ми вді себе долучимо ще добробут наших поселенців, що дає їм змогу готовити на це свято справжні бенкети й збирати у себе велику скіль-кість гостей та дівчорі, і чу-довий вечір, що п'янить запа-

хом квітів і захоплює декора-тивною сценерією буйної ріс-ні, переносячи нас у країну казки.

Тепер читачеві не трудно бу-де уявити собі наш бразилій-ський свят-вечір.

Отже:
Жара дня після заходу сон-ця логідне. Пташня вмовкає, тільки жаби свистять, рего-чуть, йойкають, як діти кви-лять і гукають. Цикади заво-дять сопранами й альтами. Дівчата кінчають замінання подвір і доріжок, що ведуть від дороги до хат. Буйна зе-лень (бо всі хати ховаються в зелені садків ерви-мате, по-маранчевих дерев і велитен-ських аравкарий) чорніє, тіль-ки в горіжках перед хатами пестяться квіти мальви, ге-оргіній і інших підтропікових кущів та лосніють довгі стрі-пихати гіляки пальмів. Наші крамарі зачиняють двері своїх крамниць, насила випрошуючи останніх покупців торівки, че-ревиків, сорочок, капелюхів і дівочих прикрас. Замікаючи, виглядають крізь останнє вік-но, якого віконниці закладають дерев'яною засовою, чи на не-б'ясе вже зірка.

Та нараз присмерк перети-нає ракета, що з шумом і си-чанням несеться вгору і там розпорошується дощем іскор, з ломотом і гуком. І мов на умовлений знак з усіх садків, де поховалися хати, розла-ються гомони револьверових вистрілів і небо засвітається золотим дощем ракет. Сотні собак починають гавкати.

Свята вечір почалася.

Ніч душна і пахуча. Тріскіт ракет і револьверових вистрі-лів залякує гомони ночі; тіль-ки гавкіт собак, яких на кож-ному обійстю є по кілька, не вгаває. А далі несеться добре нам знайома мелодія праста-рої пісні: „Бог предвічний“, а там знову чути: „Небо і зем-ля“, а там: „Новая радість“ — і так далі — в нескінченість.

Тріскають ракети, гримають пістолі, гомонять напіві ко-ляд, ніч пахне, тропікальна природа дивується, а південна зоряна констеляція „Південний Хрест“, що різко виступає з „молошної дороги“, захоплює нашу уяву й родить у нас вра-жіння якоїсь містерії, чогось, що існує тільки у фантастич-ному філмі.

І в нас зароджується думка, що тільки таким повинно бути свято народин Бога, що такою була колись містерія перемоги сонця над п'ятою, яку витали наші пради, тисячу років то-му, коли вони жили безжурно на своїх хуторах і коли повни-ми грудьми співали:

„А твої двори позамітани,
А твої стодольки понакривані,
За твоїм столом твої гостеньки,
Гостеньки твої не однакі.
Один гостенько: світле Соненько,
Другий гостенько: ясен Місячок,
Третій гостенько: дробен дождженко“.

А проте... Чому по папірусо-вих обличчях старих поселен-ців горохом катяться слюзи — при багатозаставлених сто-лах?

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— засилає —
ВСІМ ЧЛЕНАМ ТА ЇХНІМ РОДИНАМ
— бажають —
УРЯДНИКИ БРАТСТВА
СВ. КИРИЛА І МЕТОДІЯ,
ВІД. 88. У. Н. СОЮЗУ,
в Оліфант, Па.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
ВСІМ ЧЛЕНАМ У. Н. СОЮЗУ
ВОЛОДИМИР ДІДИК
Головний Радний У. Н. Союзу.

ЖЕЛАННЯ ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає —
CLINTON DAIRY
JOHN MYKUTKA, prop.
254 CLINTON AVENUE,
JERSEY CITY, N. J.
Bergen 5-6359

COMMERCIAL TRUST COMPANY OF NEW JERSEY

ЗАСИЛАЄ ПОЗДОРОВЛЕННЯ
ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ВСІМ УКРАЇНЦЯМ
З КОТРИХ БАГАТО ВОНА РАДО МАЄ
МІЖ СВОЇМИ ДЕПОЗИТОРАМИ

ГОЛОВНИЙ ОФІС: 15 EXCHANGE PLACE
660 NEWARK AVE., NEAR FIVE CORNERS
338 GROVE ST., NEAR NEWARK AVE.
729 BERGEN AVE., AT FAIRMONT AVE.
186 NEWARK AVE., NEAR JERSEY AVE.
115 JACKSON AVE., AT WOODLAWN AVE.

OFFICES

JERSEY CITY

Член Федеральної Резервової Системи

Член Федеральної Корпорації Асекурації Депозитів.

УРЯД ТОВ. УКР. НАРОД. СОЮЗУ, ВІДДІЛ 292
— і —
ЖЕЛАЄ
ВСІМ СВОІМ ЧЛЕНАМ І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ЗА УРЯД:
ІВАН ФОРИСЬ, предсідник.
ІЛІЯ АНДРУСЕВИЧ, кас.
ПЕТРО КІЗЕЛ, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
DR. A. T. KIBZEY
Головний Контрольор У. Н. Союзу
11903 JOS. CAMPAU AVENUE
Office Phone: TO. 8-3537
Res. Phone: VI. 2-2345

АДВОКАТ NICHOLAS HAWRYLKO
ATTORNEY and COUNSELOR at LAW
505 FIFTH AVENUE, NEW YORK CITY
Vanderbilt 6-3072

— і —
ЖЕЛАЄ
ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
WALTER V. BOYKO
УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИК
що обслуговує Бостон і околицю
Ofic: 40 LEVERETT ST. BOSTON, MASS.
Мешкання: 79 CHAMBERS ST. BOSTON, MASS.
Тел.: CAPITOL 5461.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
WILKES-BARRE REGALIA FACTORY
ФАБРИКАНТИ ВІДЗНАК, ПРАПОРІВ, ХОРУГОВ
І ТОВАРИСЬКИХ ПРИБОРІВ
88 NORTH MAIN STREET, WILKES-BARRE, PA.
Маємо теж на складі повний вбір спортивних товарів.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
JOHN W. KOOS
АДВОКАТ І ПОРАДНИК У ПРАВНИХ СПРАВАХ
7012 MICHIGAN AVENUE, DETROIT, MICHIGAN
VINEWOOD 1-5580

ТАМ УСЕ КРИСМЕС.
Є в стейті Флориді місцевість Крисмес (CHRISTMAS, FLA.). Кожного року на поштовий уряд у тій місцевості приходять багато поштових посилок лише в тій цілі, щоби поштовий уряд опечатав їх своєю печаткою. На срітлінні почтарка, пані Токер, прибирає поштовий уряд

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— і —
ЖЕЛАЮТЬ

Всім своїм ПРИЯТЕЛЯМ І КОСТУМЕРАМ
AMERICAN RESTAURANT
HOME COOKING—BAR AND GRILL
334 1st 6-та вулиця, Нью Йорк Сіті.

ГУЗАР І РОМАНІШИН, власники

УКРАЇНСЬКІ ГОЛЯРІ
ДМИТРО ПАВЛИК І СИНІ

Всім українському народові
ВЕСЕЛИХ І ШАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і складають сердечну повагу за підтримку всіх інтересів та просять
надалі не забувати на кміт „СВІЯ ДО СВОГО“ і т.т. там, де
гомонить рідна українська мова вже 9 літ. Дітя Уаши бацько
Евено А. Там постарайтесь за чесну обслугу для всіх.
DMYTRO PAWLYK and SONS
BARBER SHOP
431 EAST 5th ST. (near Ave. A), NEW YORK CITY

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— і —
БАЖАЄ

ЖЕЛАЮТЬ
Н. ГЛАДУН
БУЧЕРНЯ І ДЕЛКАТЕСЕН
166 AVENUE "A", NEW YORK CITY

БРАТТЯ ГУЛЕЙ

УКРАЇНСЬКІ КРАВЕЦЬКІ МАЙСТРИ
69a -- 7th Avenue, Brooklyn, N. Y.

— засилають —
УСІМ СВОІМ КОСТУМЕРАМ І ПРИЯТЕЛЯМ

— желання —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Tel.: NEVINS 8-3652.

HILLSIDE, N. J.

УКРАЇНСЬКА МОЛОЧАРСЬКА КОРПОРАЦІЯ
HI POINT DAIRY CO.
В МІСТІ NEWARK, HILLSIDE, & IRVINGTON, N. J.
З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— жєлє —
Всім своїм ПОКУПЦІЯМ МОЛОКА І ВСЕМУ

УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— і —
ШАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
HI POINT DAIRY CO.

1487 FRANKLIN STREET, HILLSIDE, N. J.

Phone: Market 2-2349

АНЕКДОТИ З УСТ НАРОДУ

ЗДОРОВА НОСИ!

Козаки гуляли в коршмі, та напивалися. Та надійшла баба-жесбачка, підслухала під двері та думає собі: Тепер козацьки підгуляли, то й по таларові дадуть милостині, а котрий підохочений, то бодай чи червонця не викине.

Відхилила двері, влізла в хату та стала в кутонну коло печі, тай отчешіш говорить, здихаючи та показуючи. А козаки й байдуже, і не дивляться на неї. От вона підійшла ближче, та трясеться й просить: „Будьте ласкаві, панове, дайте старовини який гріш, порятуйте біду, а я буду Боженька просити, аби вам дав здоров'ячко, та шасливе панування, та воювання“.

Один козак обернувся: „А що ти, бабо, трясешся? Чи не мерзла?“

„Та же мерзла, паноньку. Ось біда, зима йде, а я гола, нема в що одягнутися“ — сказала баба.

А козак борзо потишив її: „Не журися, бабо, я тобі кожух куплю“.

Бог да прости! Дякують ващці, дай Боже здоров'я ващці вам“ — перебіла урадувана баба. А козак її в відповідь: „Здорова носи, бабонько!“

А баба, постоявши, постоявши, обернулася й пішла, думаючи собі: „Оттак обняв пав кожих, та слово його не лежить“.

ОБОРОНИЛАСЯ.

Несла дівка воду збанком з криниці. Надійшов парубок і попросив її води. Дівка дава йому напиться, але збанок був такий нечистий, що парубок й шити відходився.

„Але то той збанок руками чучи!“ — каже він, покепковує.

„А брешеш!“ — крикнула дівка. „Най мені руки викрутить, коли я їх коли в нього пхала“.

ЩИРА.

Прийшла мацуха на чужі діти. Застала їх пятеро, а мале своє одно. Як пішла до міста,

купила п'ять обаринків, принесла домі, і подала по обаринкові своїм пасербам: „Я вам, діти, купила по обаринкові, а мому ні. Тепер ви мої дитинці по половинці!“

МЯГЕНЬКА.

Спекла жінка лаланицю, але їй не вдалося: засхла. Як прийшов чоловік на обід, дає вона йому лаланицю до борщу й ще приказує: „Джж, чоловіче, яка м'яка, як лух!“

Чоловік спробував — тверда. Зуб і не береться. У злости він кинув лаланицю в жінку. Гуп у плечі. А жінка й каже: „Ото вдарив, як камінем!“

ЗНАЄ КРАЩЕ.

На лінійку наймичку крикнули раз пан вночі:

„Гей, Насте, вставай! Не чуреш, дзвонить! Горить!“

„Але, пані“, — каже з просоння дівка, „Бог з вами: це мені в ушах дзвонить!“

НЕХОТЯЧИ ПО ШИРОСТИ.

По вечері післяв-газда наймита на двір подивився, яка буде погода. Як погада, наймит піде на шн з кіними, як хмариться, то остане дома.

Вийшов наймит, подивився та входить до хати.

„Як там на дворі?“ — питається газда.

„Та звідси, Богу дякувати, хмариться, але біда, бо звідти вияснюється“.

ДИДИ.

Ішли чотири діди від села до села: один з них був сліпий, другий глухий, третій кривий, четвертий з них був найбільше обдертий.

Здибали в полі горох, зазізди в нього і їдять. Нагад сліпий крикне: „Тікаймо! Виджу, тхось їде!“

А глухий каже: „Так, їде й тупає!“

А обдертий: „Ще нас обідє!“

А кривий: „Я не боюся: я їтиму“.

НА НАРОДНІ ПОТРЕБИ

КЛІВЛЕНД, О.

На українських збігів.

В неділю, 5 листопада 1939 р., о. С. Журавський відправив пахану в укр. гр.кат. церкві св. Петра і Павла по погляди героїв за волю України. Пахану відправлено перед прикрашеною березовим хрестом символічною могилою, біля якої під час паханиди стояли в односторонній членів і членів ОДВУ як почесна сторожа. Переведено також збірку, котра принесла \$59. Ці гроші передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.

Зложили по \$1: Д. Пимага, Н. Декан, Т. Федорчук, П. Толочек, В. Ширяк, К. Бобченко, М. Олексик, З. Хмарник, А. Толочко, М. Бандура, А. Мельник, Н. Пелешатий, М. Голубець, М. Білан, Н. Кедло, В. Форемиш, П. Загута, С. Косик, М. Кіпши, П. Ціхонський, Т. Оліар, І. Попович, Я. Хміль, В. Жук, В. Карпинець, Т. Павліна, В. Кокоси, по 50 ц.: А. Хміль, П. Бахоронська, А. Гнатик, К. Іванчук, Т. Янчук, М. Руваль, А. Кузак, М. Когут, Д. Дарош, Н. Бобченко, Е. Нічипор, М. Филіпів, А. Стран, К. Габрієльська; решта дрібниці. Разом \$59, які передано через Обеднання на українських збігів.